

ຊຸດສົນທິສັນຍາຕ່າງໆຂອງເອີລົບ - ເລກທີ. 185

**ສົນທິສັນຍາ
ວ່າດ້ວຍ
ອາດຊະຍາກຳທາງລະບົບສື່ສານ**

ເມືອງ ບຸດາເປດ, 23.XI.2001

ອະລຳພະບົດ

ບັນດາລັດສະມາຊິກຂອງສະພາແຫ່ງເອີລົບພ້ອມທັງລັດອື່ນທີ່ລົງນາມໃນເອກະສານສະບັບນີ້,

ໂດຍຖືວ່າຈຸດປະສົງຂອງສະພາແຫ່ງເອີລົບແມ່ນບັນລຸຄວາມເປັນເອກະພາບກັນຫລາຍຂຶ້ນລະຫວ່າງລັດສະມາຊິກຂອງຕົນ;

ໂດຍສຳນຶກເຖິງຄຸນຄ່າຂອງການສົ່ງເສີມການຮ່ວມມືກັບລັດພາຄືອື່ນຂອງສົນທິສັນຍານີ້;

ໂດຍຫມັ້ນໃຈໃນຄວາມຈຳເປັນເປັນບູລິມະສິດ ທີ່ຈະຕິດຕາມຈັດໃຫ້ມີນະໂຍບາຍລວມທາງອາຍາເພື່ອປົກປ້ອງສັງຄົມຈາກອາດຊະຍາກຳທາງລະບົບສີ່ສານ ເຊິ່ງລວມເອົາ ການຮັບຮອງນິຕິກຳທີ່ເໝາະສົມ ແລະສົ່ງເສີມການຮ່ວມມືກັບສາກົນ;

ໂດຍສຳນຶກເຖິງການປ່ຽນແປງອັນໃຫຍ່ຫລວງທີ່ເກີດຂຶ້ນຍ້ອນລະບົບຄອບພົວເຕີປ່ຽນເປັນລະບົບດິຈິຕອນເຊິ່ງເຊື່ອມຕໍ່ເປັນຕາຂ່າຍຢູ່ທົ່ວໂລກຫລາຍຂຶ້ນ;

ໂດຍເປັນຫວ່ງຕໍ່ຄວາມສ່ຽງວ່າລະບົບຄອມພິວເຕີແລະຂໍ້ມູນທາງເອເລັກໂຕນິກສາມາດນຳໃຊ້ເພື່ອກໍ່ອາດຊະຍາກຳ ແລະຫຼັກຖານຂອງການກະທຳຜິດອາດຈະຖືກເກັບຮັກສາແລະສົ່ງຕໍ່ໂດຍທາງລະບົບດັ່ງກ່າວນັ້ນ;

ໂດຍຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມຈຳເປັນໃຫ້ມີການຮ່ວມມືລະຫວ່າງລັດຕ່າງໆແລະພາກສ່ວນເອກະຊົນໃນການຕໍ່ຕ້ານອາດຊະຍາກຳທາງລະບົບສີ່ສານ ແລະຄວາມຈຳເປັນໃນການປົກປ້ອງສິດຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳໃນການນຳໃຊ້ ແລະການພັດທະນາເທກໂນໂລຊີກ່ຽວກັບວຽກງານທາງຂໍ້ມູນ (ເທັກໂນໂລຊີສາລະສົນເທດ);

ໂດຍເຊື່ອວ່າການຕໍ່ຕ້ານອາດຊະຍາກຳທາງລະບົບສີ່ສານທີ່ມີປະສິດທິພາບຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຮ່ວມມືສາກົນຫລາຍກວ່າເກົ່າທີ່ວ່ອງໄວ, ແລະທີ່ດຳເນີນຢ່າງດີກ່ຽວກັບອາດຊະຍາກຳ;

ໂດຍເຊື່ອຫມັ້ນວ່າສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ຈຳເປັນເພື່ອສະກັ້ນກັ້ນການກະທຳທີ່ແຕະຕ້ອງຄວາມລັບ, ລັກສະນະຄົບຖ້ວນ ແລະການເຂົ້າເຖິງລະບົບໄດ້, ເຄືອຂ່າຍ ແລະຂໍ້ມູນທາງຄອມພິວເຕີ ເຊິ່ງລວມທັງນຳໃຊ້ ລະບົບ, ເຄືອຂ່າຍ ແລະຂໍ້ມູນທາງຄອມພິວເຕີໃນທາງຜິດ ໂດຍເຮັດໃຫ້ການກະທຳດັ່ງກ່າວນັ້ນເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາດັ່ງທີ່ພັນລະນາໄວ້ໃນສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້, ແລະໂດຍການຮອງຮັບເອົາສິດອຳນາດຢ່າງແທດເໝາະເພື່ອຕໍ່ຕ້ານການກະທຳຜິດທາງອາຍານັ້ນຢ່າງມີປະສິດທິພາບ, ທັງນີ້ກໍ່ໂດຍການກວດພົບ, ສືບສວນ-ສອບສວນ ແລະດຳເນີນຄະດີໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນແລະລະດັບສາກົນ ແລະໂດຍໃຫ້ມີລະບຽບການເພື່ອການຮ່ວມມືທີ່ທັງໄວທັງເຊື່ອໃຈ;

ໂດຍສຳນຶກເຖິງຄວາມຈຳເປັນໃນການຮັກສາຄວາມສົມດູນລະຫວ່າງສິດຜົນປະໂຫຍດຂອງພາກສ່ວນບັງຄັບປະຕິບັດກົດຫມາຍ ແລະ ການເຄົາລົບບັນຫາກ່ຽວກັບສິດທິມະນຸດໂດຍພື້ນຖານດັ່ງທີ່ຝັງໄວ້ໃນສົນທິສັນຍາສະພາແຫ່ງເອີລົບກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນສິດທິ ແລະສິດເສລີພາບຂອງມະນຸດ ປີ 1950, ກະຕິກາແຫ່ງອົງການສະຫະປະຊາດວ່າດ້ວຍສິດທິທາງພົນລະເມືອງ ແລະສິດທິທາງການເມືອງ ປີ 1966 ແລະ ສົນທິສັນຍາອື່ນໆ ກ່ຽວກັບສິດທິມະນຸດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຊຶ່ງຍືນຍັນອີກເທື່ອຫນຶ່ງຕໍ່ສິດທິຂອງທຸກຄົນໃນການຍຶດຖືຄວາມຄິດເຫັນຂອງຕົນໂດຍປາສະຈາກການຍ້ານກົວໃດໆ ລວມທັງສິດແລະເສລີພາບໃນການຈະສະແດງອອກເສລີພາບໃນການຊອກສະແຫວງຫາໃນການຮັບແລະການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະຄວາມຄິດທຸກແນວຢ່າງບໍ່ມີພິມແດນ ແລະສິດທິກ່ຽວກັບການສະແດງຄວາມນັບຖືຕໍ່ຄວາມເປັນສ່ວນຕົວ;

ໂດຍສຳນຶກເຖິງສິດໃນການປົກປ້ອງຂໍ້ມູນສ່ວນບຸກຄົນ, ດັ່ງທີ່ມອບຫມາຍໄວ້, ເພື່ອເປັນຕົວຢ່າງ, ຕາມສົນທິສັນຍາສະພາແຫ່ງເອີລົບ ປີ 1981 ວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງສ່ວນບຸກຄົນກ່ຽວກັບການປະມວນຂໍ້ມູນສ່ວນຕົວຢ່າງອັດຕະໂນມັດ;

ໂດຍອ້າງອີງໃສ່ສິນທິສັນຍາອົງການສະຫະປະຊາຊາດວ່າດ້ວຍສິດທິເດັກ ປີ 1989 ແລະສິນທິສັນຍາອົງການແຮງງານລະຫວ່າງປະເທດວ່າດ້ວຍຮູບການຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດຂອງການໃຊ້ແຮງງານເດັກ ປີ 1999;

ໂດຍຄຳນຶງເຖິງບັນດາສິນທິສັນຍາຂອງສະພາແຫ່ງເອີລົບວ່າດ້ວຍການຮ່ວມມືກ່ຽວກັບບັນຫາທາງອາຍາ, ລວມທັງສິນທິສັນຍາອື່ນໆທີ່ຄ້າຍກັນລະຫວ່າງສະພາແຫ່ງເອີລົບ ແລະບັນດາລັດສະມາຊິກ, ແລະໂດຍການເນັ້ນວ່າສິນທິສັນຍາສະບັບນີ້ແມ່ນເອກະສານເພີ່ມເຕີມໃຫ້ແກ່ບັນດາສິນທິສັນຍາດັ່ງກ່າວນັ້ນເພື່ອເຮັດໃຫ້ການສືບສວນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ແລະການດຳເນີນຄະດີຕໍ່ກະທຳຜິດທາງອາຍາກ່ຽວກັບລະບົບ ຄອມພິວເຕີ ແລະຂໍ້ມູນທາງຄອມພິວເຕີມີປະສິດທິພາບຫລາຍຂຶ້ນ ແລະເພື່ອສາມາດເກັບກຳຫຼັກຖານຂອງການກະທຳຜິດທາງອາຍາໃນຮູບການເອເລັກໂຕນິກ;

ໂດຍຍິນດີຮັບເອົາການປ່ຽນແປງໃຫມ່ເຊິ່ງປະກອບສ່ວນໃນການພັດທະນາຄວາມເຂົ້າໃຈແລະການຮ່ວມມືສາກົນເພື່ອຕ້ານອາດຊະຍາກຳທາງລະບົບສື່ສານເຊິ່ງໃນນີ້ລວມເອົາວຽກງານທີ່ອົງການສະຫະປະຊາຊາດອົງການເພື່ອຄວາມຮ່ວມມືທາງ ເສດຖະກິດແລະການພັດທະນາ (OECD) ສະຫະພາບເອີລົບ ແລະບັນດາປະເທດທີ່ ປະກອບເປັນ G8 ທີ່ປະຕິບັດແລ້ວ;

ໂດຍທວນຄືນ ຄຳແນະນຳຂອງຄະນະກຳມະການລັດຖະມົນຕີ ເລກທີ R (85) 10 ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ຜົນສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອເຊິ່ງກັນແລະກັນກ່ຽວກັບບັນຫາທາງອາຍາແຫ່ງເອີລົບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ “letters rogatory” (ເອກະສານຮ້ອງຂໍທີ່ຂຽນໄປຫາສານຕ່າງດິນແດນທີ່ຂໍຂໍ້ມູນ ຫລືຫຼັກຖານວ່າກ່ຽວກັບບຸກຄົນທີ່ນອນໃນຂອບເຂບອຳນາດຂອງຕົນ) ທີ່ເຮັດຂຶ້ນເພື່ອສາມາດສະກັດກາງສື່ສານທາງໂທລະຄົມມະນາຄົມເລກ ທີ R (88) 2, ວ່າດ້ວຍ ການລະເມີດລິຂະສິດ ແລະສິດທິອື່ນໆທີ່ໄກ່ຄຽງກັນ, ເລກທີ R (87) 15 ທີ່ຄວບຄຸມການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນສ່ວນບຸກຄົນໃນຂອບເຂດ ວຽກງານເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍ່ຫລວດ, ເລກທີ R (95) 4 ວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງຂໍ້ມູນສ່ວນບຸກຄົນໃນຂອບເຂດວຽກງານການບໍລິການສື່ສານທາງໂທລະຄົມມະນາຄົມ, ໂດຍເລັ່ງໃສ່ການ ບໍລິການທາງໂທລະສັບ, ທັງລວມເອົາເລກທີ R (89) 9 ວ່າດ້ວຍອາດຊະຍາກຳທາງຄອມພິວເຕີເຊິ່ງວາງແນວທາງຊຶ່ງນຳໃຫ້ແກ່ອົງການນິຕິບັນຍັດລະດັບຊາດກ່ຽວກັບການນິຍາມບາງປະເພດອາດຊະຍາກຳ ທາງຄອມພິວເຕີ ແລະ ເລກທີ R (95) 13 ກ່ຽວກັບບາງບັນຫາໃນການປະຕິບັດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການດຳເນີນຄະດີອາຍາທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງກັບເທັກໂນໂລຊີສາລະສິນເທດ;

ໂດຍຄຳນຶງເຖິງມັດຕິຕິກລິງເລກທີ 1 ຮັບຮອງໂດຍບັນດາລັດຖະມົນຕີກະຊວງຍຸຕິທຳແຫ່ງເອີລົບໃນກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຄັ້ງທີ 21 ຂອງເຂົາເຈົ້າ (ຢູ່ເມືອງ ປຣາກ, ວັນທີ 10 ແລະ 11 ເດືອນ ມິຖຸນາ 1997), ເຊິ່ງແນະນຳໃຫ້ຄະນະກຳມະການລັດຖະມົນຕີສົ່ງເສີມວຽກງານທີ່ຄະນະກຳມະການວ່າດ້ວຍບັນຫາອາດຊະຍາກຳແຫ່ງເອີລົບ (CDPC) ໄດ້ເຮັດກ່ຽວກັບອາດຊະຍາກຳທາງລະບົບສື່ສານເພື່ອເຮັດໃຫ້ບັນດາຂັ້ນຍັດກົດໝາຍພາຍໃນ ຮັດແຫນ້ນກວ່າເກົ່າແລະເພື່ອເຮັດໃຫ້ການສືບສວນ-ສອບສວນການກະທຳຜິດນັ້ນມີປະສິດທິພາບ, ລວມທັງ ມະຕິຕິກລິງເລກທີ 3 ທີ່ຮອງຮັບເອົາໃນກອງ ປະຊຸມລັດຖະມົນຕີຍຸຕິທຳແຫ່ງເອີລົບຄັ້ງທີ 23 (ເມືອງລອນດອນ, ວັນທີ 8 ແລະ 9 ເດືອນມິຖຸນາປີ 2000) ເຊິ່ງໄດ້ ສະໜັບສະໜູນບັນດາຝ່າຍທີ່ເຈລະຈາກັນໃຫ້ຕິດຕາມຄວາມພະຍາຍາມຂອງຕົນເພື່ອຈຸດປະສົງລັດຈຳນວນຫລາຍເທົ່າທີ່ເປັນໄປໄດ້ສາມາດເຂົ້າເປັນພາຄີຂອງສິນທິສັນຍາ ແລະເພື່ອຈະໄດ້ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະມີລະບົບການຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດສາກົນທີ່ໄວ ແລະມີປະສິດທິພາບເຊິ່ງອີງຕາມຂໍ້ຮຽກຮ້ອງສະເພາະຂອງການຕໍ່ຕ້ານອາດຊະຍາກຳທາງລະບົບສື່ສານ;

ໂດຍຍັງອ້າງອີງໃສ່ແຜນການປະຕິບັດງານທີ່ຮອງຮັບເອົາໂດຍບັນດາປະມຸກລັດ ແລະລັດຖະບານຂອງສະພາແຫ່ງເອີລົບເນື່ອງໃນໂອກາດການປະຊຸມໃຫຍ່ຄັ້ງທີສອງຂອງປະມຸກລັດຖະບັນຕ່າງໆ (ເມືອງ ສະຕຣາສະບວກ, ວັນທີ 10 ແລະ 11 ເດືອນ ຕຸລາ ປີ 1997), ເຊິ່ງຊອກສະແຫວງຫາວິທີການຕອບໂຕ້ທີ່ໃຊ້ການທົ່ວໄປກ່ຽວກັບສາລະສິນເທດທີ່ພັດທະນາໃຫມ່ໆ ທີ່ມີພື້ນຖານສອດຄ່ອງກັບບັນດາມາດຕະການ ແລະຄຳນິຍົມຕ່າງໆຂອງ ສະພາແຫ່ງເອີລົບ;

ໄດ້ເຫັນດີຕິກລິງດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

ບົດທີ I - ການນຳໃຊ້ຄຳສັບ

ມາດຕາ 1 - ນິຍາມຄຳສັບ

ຕາມຈຸດປະສົງຂອງສົນທິສັນຍານີ້:

- a "ລະບົບຄອມພິວເຕີ" ຫມາຍເຖິງກົນໄກອັນໜຶ່ງ ຫລືຫລາຍເຄື່ອງທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ກັນເຊິ່ງປ່ຽນຮູບຂໍ້ມູນຢ່າງອັດ ຕະໂນມັດຕາມໂປຣກຣາມ (ປະມວນຄຳສັ່ງດ້ານຄະນິດສາດທີ່ເປັນລະບົບ);
- b "ຂໍ້ມູນທາງຄອມພິວເຕີ" ຫມາຍເຖິງການສະແດງຂໍ້ເທັດຈິງ, ຂໍ້ມູນ ແລະແນວຄວາມຄິດໃນຮູບການໃດກໍຕາມ ທີ່ເຫມາະສົມສຳລັບການປ່ຽນຮູບໂດຍທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ, ເຊິ່ງນີ້ຍັງລວມເອົາໂປຣແກຣມທີ່ສາມາດບັນຊາໃຫ້ລະບົບຄອມພິວເຕີເຮັດໜ້າວຽກໃດໜຶ່ງ;
- c "ບຸກຄົນໃຫ້ການບໍລິການ" ຫມາຍເຖິງ:
 - i ນິຕິບຸກຄົນໃດຂອງພາກສ່ວນເອກະຊົນຫລືພາກສ່ວນລັດທີ່ໃຫ້ຜູ້ນຳໃຊ້ບໍລິການຂອງຕົນສາມາດສື່ສານໂດຍທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ, ແລະ
 - ii ນິຕິບຸກຄົນອື່ນໃດທີ່ປ່ຽນຮູບ ຫລືເກັບມ້ຽນຂໍ້ມູນທາງຄອມພິວເຕີ ເພື່ອບຸກຄົນທີ່ໃຫ້ບໍລິການທາງການສື່ສານ ຫລືບຸກຄົນທີ່ນຳໃຊ້ການບໍລິການດັ່ງກ່າວ;
- d "ຂໍ້ມູນເຄື່ອນທີ່" ຫມາຍເຖິງຂໍ້ມູນທາງຄອມພິວເຕີແບບໃດກໍຕາມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສື່ສານໃນລະບົບຄອມພິວເຕີ, ເຊິ່ງຂໍ້ມູນນັ້ນແມ່ນຜະລິດໂດຍລະບົບຄອມພິວເຕີ ທີ່ເປັນຂັ້ນຕອນໜຶ່ງໃນການສື່ສານ, ແລະຂໍ້ມູນນັ້ນສະແດງເຖິງຕົ້ນທາງ, ປາຍທາງ, ເສັ້ນທາງ, ເວລາ, ວັນທີ, ຂະໜາດ, ໄລຍະເວລາຂອງການສື່ສານນັ້ນ ຫລືປະເພດຂອງການບໍລິການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ບົດທີ II - ມາດຕະການທີ່ຕ້ອງປະຕິບັດໃນລະດັບຊາດ

ພາກທີ 1 - ກົດຫມາຍອາຍາທີ່ມີລັກສະນະຄົບຖ້ວນ

ຫົວຂໍ້ 1 - ການກະທຳຜິດຕໍ່ການຮັກສາຄວາມລັບ, ລັກສະນະຄົບຖ້ວນ ແລະການຫາໄດ້ຂໍ້ມູນທາງຄອມພິວເຕີລວມທັງລະບົບຄອມພິວເຕີ

ມາດຕາ 2 - ການເຂົ້າເຖິງເຄື່ອງຢ່າງຜິດກົດຫມາຍ

ແຕ່ລະລັດພາຄືຈະຮັບຮອງເອົາມາດຕະການທາງນິຕິບັນຍັດແລະຮອງຮັບເອົາມາດຕະການອື່ນໆອັນຈຳເປັນເພື່ອຈະກຳນົດບັນດາການກະທຳຜິດໃຫ້ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາຕາມກົດຫມາຍພາຍໃນຂອງຕົນ, ເມື່ອກໍຂຶ້ນໂດຍເຈຕະນາ, ການເຂົ້າເຖິງທັງຫມົດຫລືພາກສ່ວນໃດໜຶ່ງຂອງລະບົບຄອມພິວເຕີໂດຍບໍ່ມີສິດ. ລັດພາ ຄືອາດຈະກຳນົດການກະທຳດັ່ງກ່າວນັ້ນເປັນການກະທຳຜິດໃນເງື່ອນໄຂທີ່ວ່າມີການລະເມີດມາດຕະການ ດ້ານຄວາມປອດໄພ, ເພື່ອຈຸດປະສົງຈະໄດ້ມາເຊິ່ງຂໍ້ມູນທາງຄອມພິວເຕີ ຫລື ມີຈຸດປະສົງອື່ນທີ່ບໍ່ສຸດຈະລິດ ຫລື ການລະເມີດນັ້ນແມ່ນກ່ຽວກັບລະບົບຄອມພິວເຕີ ໜຶ່ງທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ກັບລະບົບຄອມພິວເຕີອີກລະບົບໜຶ່ງ.

ມາດຕາ 3 - ການສະກັດເອົາຂໍ້ມູນຢ່າງຜິດກົດຫມາຍ

ແຕ່ລະລັດພາຄືຈະຮັບຮອງເອົາມາດຕະການທາງນິຕິບັນຍັດແລະຮັບຮອງເອົາມາດຕະການອື່ນໆອັນຈຳເປັນເພື່ອຈະກຳນົດບັນດາການກະທຳຜິດໃຫ້ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາຕາມກົດຫມາຍພາຍໃນ, ເມື່ອກໍຂຶ້ນໂດຍເຈຕະນາ, ການເອົາຂໍ້ມູນຢ່າງບໍ່ມີສິດ, ໂດຍວິທີການດ້ານວິຊາການ, ຈາກການສົ່ງກະຈາຍຂໍ້ມູນທາງຄອມພິວເຕີທີ່ບໍ່ແມ່ນເພື່ອເປົ້າຫມາຍສາທາລະນະ ທີ່ສົ່ງໄປສູ່, ສົ່ງອອກໄປຈາກ ຫລືສົ່ງພາຍໃນລະບົບຄອມພິວເຕີ, ເຊິ່ງການເອົາຂໍ້ມູນນີ້ລວມເອົາການກະທຳການເອົາຂໍ້ມູນຈາກການລັດສະໝີຂອງການກະຈາຍຄືນ ໄຟຟ້າ-ແມ່ເຫລັກຈາກລະບົບຄອມພິວເຕີທີ່ມີຂໍ້ມູນທາງຄອມພິວເຕີດັ່ງກ່າວ. ລັດພາຄືອາດຈະກຳນົດການກະທຳດັ່ງກ່າວນັ້ນເປັນການກະທຳຜິດໃນເງື່ອນໄຂທີ່ວ່າກະທຳໂດຍຈຸດປະສົງທີ່ບໍ່ສຸດຈະລິດ ຫລືການກະທຳນັ້ນແມ່ນ ກ່ຽວກັບລະບົບຄອມພິວເຕີໜຶ່ງທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ກັບລະບົບຄອມພິວເຕີອີກລະບົບໜຶ່ງ.

ມາດຕາ 4 - ການລົບກວນຂໍ້ມູນ

- 1 ແຕ່ລະລັດພາຄີຈະຮັບຮອງເອົາມາດຕະການທາງນິຕິບັນຍັດແລະຮັບຮອງເອົາມາດຕະການອື່ນໆອັນຈຳເປັນເພື່ອຈະກຳນົດບັນດາການກະທຳຜິດໃຫ້ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາຕາມກົດໝາຍພາຍໃນຂອງຕົນ, ເມື່ອກໍ່ຂຶ້ນໂດຍເຈຕະນາ, ການທຳການເສຍຫາຍ, ການລືບ, ການເຮັດໃຫ້ເສື່ອມເສຍ, ການປ່ຽນແປງ ຫລືເກັບບໍ່ສິ່ງຕໍ່ຂໍ້ມູນທາງຄອມພິວເຕີໂດຍບໍ່ມີສິດ.
- 2 ລັດພາຄີສາມາດກຳນົດໃຫ້ພຶດຕິກຳທີ່ພັນລະນາໄວ້ໃນຂໍ້ທີ 1 ມີເງື່ອນໄຂໃສ່ວ່າການກະທຳດັ່ງກ່າວຕ້ອງກໍ່ໃຫ້ມີຄວາມເສຍຫາຍທີ່ຮ້າຍແຮງ.

ມາດຕາ 5 - ການລົບກວນລະບົບ

ແຕ່ລະລັດພາຄີຈະຮັບຮອງເອົາມາດຕະການທາງນິຕິບັນຍັດແລະຮັບຮອງເອົາມາດຕະການອື່ນໆອັນຈຳເປັນເພື່ອຈະກຳນົດບັນດາການກະທຳຜິດໃຫ້ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາຕາມກົດໝາຍພາຍໃນຂອງຕົນ, ເມື່ອກໍ່ຂຶ້ນໂດຍເຈຕະນາແລະໂດຍບໍ່ມີສິດ, ການຂັດຂວາງ, ການເຮັດວຽກຂອງລະບົບຄອມພິວເຕີໂດຍວິທີການ ບ້ອນເຂົ້າ, ການກະຈາຍ, ການທຳລາຍ, ການລືບ, ການເຮັດໃຫ້ເສື່ອມລົງ, ການປ່ຽນແປງແລະການເກັບບໍ່ສິ່ງຕໍ່ຂໍ້ມູນທາງຄອມພິວເຕີ.

ມາດຕາ 6 - ການນຳໃຊ້ກົນໄກຕ່າງໆໃນທາງຜິດ

- 1 ແຕ່ລະລັດພາຄີຈະຮັບຮອງເອົາມາດຕະການທາງນິຕິບັນຍັດແລະຮັບຮອງເອົາມາດຕະການອື່ນໆອັນຈຳເປັນເພື່ອຈະກຳນົດບັນດາການກະທຳຜິດໃຫ້ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາຕາມກົດໝາຍພາຍໃນຂອງຕົນ, ເມື່ອກໍ່ຂຶ້ນໂດຍເຈຕະນາແລະໂດຍບໍ່ມີສິດ:
 - a ການຜະລິດ, ການຂາຍ, ຈັດຫາເພື່ອນຳໃຊ້, ການນຳເຂົ້າ, ການແຈກຢາຍ ຫລືພຽງແຕ່ການເປີດໂອກາດເພື່ອຫາໄດ້:
 - i ກົນໄກໃດໜຶ່ງ, ເຊິ່ງລວມເອົາໂປຣກາມທາງຄອມພິວເຕີ ທີ່ອອກແບບຫລືຖືກການປັບປຸງເພື່ອຈຸດປະສົງກະທຳຜິດໃດໆທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 2 ຫາ 4 ຢູ່ຂ້າງເທິງ;
 - ii ລະຫັດເຂົ້າ, ເລກລະຫັດ, ຫລືຂໍ້ມູນທີ່ຄ້າຍໆກັນເຊິ່ງໃຫ້ເຂົ້າເຖິງທັງໝົດຫລືພາກສ່ວນໃດໜຶ່ງຂອງລະບົບຄອມພິວເຕີ,
 ດ້ວຍຈຸດປະສົງການນຳໃຊ້ສິ່ງດັ່ງກ່າວເພື່ອກະທຳຜິດຕາມດັ່ງທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 2 ຫາ 5; ແລະ
 - b ມີໄວ້ໃນການຄອບຄອງສິ່ງໃດໜຶ່ງທີ່ກ່າວເຖິງໃນຂໍ້ a.i ຫລື ii ຂ້າງເທິງ, ດ້ວຍເຈດຕະນາໃຊ້ເພື່ອຈຸດປະສົງກະທຳຜິດໃດໆທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 2 ຫາ 5. ລັດພາຄີອາດຈະຮຽກຮ້ອງຕາມກົດໝາຍວ່າຕ້ອງມີສິ່ງດັ່ງກ່າວນັ້ນຈຳນວນໜຶ່ງໄວ້ໃນການຄອບຄອງກ່ອນມີຄວາມຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງອາຍາ.
- 2 ມາດຕານີ້ຈະບໍ່ໄດ້ຕີຄວາມໝາຍວ່າຈະມີຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງອາຍາໃນເມື່ອ ການຜະລິດ, ການຂາຍ, ຈັດຫາເພື່ອນຳໃຊ້, ການນຳເຂົ້າ, ການແຈກຢາຍ ຫລືພຽງແຕ່ການເປີດໂອກາດເພື່ອຫາໄດ້ດັ່ງທີ່ກ່າວເຖິງໃນຂໍ້ທີ 1 ຂອງມາດຕານີ້ແມ່ນບໍ່ໄດ້ເຮັດໂດຍຈຸດປະສົງກະທຳຜິດທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 2 ຫາ 5 ຂອງສິນທິສັນຍານີ້, ເຊັ່ນເຮັດເພື່ອການກວດກາທີ່ຮັບການອະນຸມັດຫລືເພື່ອປ້ອງກັນລະບົບຄອມພິວເຕີ.
- 3 ແຕ່ລະລັດພາຄີມີສິດທີ່ຈະບໍ່ນຳໃຊ້ຂໍ້ທີ 1 ຂອງມາດຕານີ້ກໍຕໍ່ເມື່ອການສະຫງວນນັ້ນບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຜະລິດ, ການຂາຍ, ຈັດຫາເພື່ອນຳໃຊ້, ການນຳເຂົ້າ, ການແຈກຢາຍ ຫລືພຽງແຕ່ການເປີດໂອກາດເພື່ອຫາໄດ້ ສິ່ງຕ່າງໆທີ່ກ່າວເຖິງໃນຂໍ້ທີ 1 a.ii ຂອງມາດຕານີ້.

ຫົວຂໍ້ 2 - ການກະທຳຜິດກ່ຽວກັບຄອມພິວເຕີ

ມາດຕາ 7 - ການປອມແປງໂດຍນຳໃຊ້ລະບົບຄອມພິວເຕີ

ແຕ່ລະລັດພາຄີຈະຮັບຮອງເອົາມາດຕະການທາງນິຕິບັນຍັດແລະຮັບຮອງເອົາມາດຕະການອື່ນໆອັນຈຳເປັນເພື່ອຈະກຳນົດບັນດາການກະທຳຜິດໃຫ້ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາຕາມກົດໝາຍພາຍໃນຂອງຕົນ, ເມື່ອກໍ່ຂຶ້ນໂດຍເຈຕະນາແລະໂດຍບໍ່ມີສິດ, ການປ້ອນເຂົ້າ, ການປຸງແປງ, ການລຶບ, ຫລືການເກັບບໍ່ສິ່ງຕໍ່ ຂໍ້ມູນທາງຄອມພິວເຕີ, ເຊິ່ງກໍ່ໃຫ້ເກີດຂໍ້ມູນປອມທີ່ມີຈຸດປະສົງໃຫ້ນຳໃຊ້ດ້ວຍຈຸດປະສົງທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຄືດັ່ງຂໍ້ມູນທີ່ແທ້ຈິງບໍ່ວ່າຂໍ້ມູນປອມນັ້ນແມ່ນອ່ານໄດ້ໂດຍກົງແລະມີຄວາມໝາຍ. ລັດພາຄີອາດຈະຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີຈຸດປະສົງໃນການຫລອກລວງ, ຫລືຈຸດປະສົງອື່ນທີ່ບໍ່ສຸດຈະລິດ, ກ່ອນຈະເກີດຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງອາຍາ.

ມາດຕາ 8 - ການຫລອກລວງໂດຍນຳໃຊ້ລະບົບຄອມພິວເຕີ

ແຕ່ລະລັດພາຄີຈະຮັບຮອງເອົາມາດຕະການທາງນິຕິບັນຍັດແລະຮັບຮອງເອົາມາດຕະການອື່ນໆອັນຈຳເປັນເພື່ອຈະກຳນົດບັນດາການກະທຳຜິດໃຫ້ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາຕາມກົດໝາຍພາຍໃນຂອງຕົນ, ເມື່ອກໍ່ຂຶ້ນໂດຍເຈຕະນາແລະໂດຍບໍ່ມີສິດ ການເຮັດໃຫ້ຂັບສິນຂອງຄົນອື່ນເສຍດ້ວຍ:

- a ການປ້ອນເຂົ້າ, ການປຸງແປງ, ການລຶບ ຫລືການເກັບບໍ່ສິ່ງຕໍ່ ແຕ່ສ່ວນໃດໜຶ່ງຂໍ້ມູນທາງຄອມພິວເຕີ;
- b ການລຶບກວນການເຮັດວຽກຂອງລະບົບຄອມພິວເຕີ,

ດ້ວຍຈຸດປະສົງທີ່ຫລອກລວງ ຫລືບໍ່ສຸດຈະລິດເພື່ອຈະຫາໄດ້, ຜົນປະໂຫຍດທາງເສດຖະກິດໃຫ້ຕົນເອງຫລືໃຫ້ຄົນອື່ນໂດຍບໍ່ມີສິດ.

ຫົວຂໍ້ 3 - ການກະທຳຜິດກ່ຽວກັບເນື້ອໃນ

ມາດຕາ 9 - ການກະທຳຜິດທາງສິ່ງລາມີກກ່ຽວກັບເດັກ

- 1 ແຕ່ລະລັດພາຄີຈະຮັບຮອງເອົາມາດຕະການທາງນິຕິບັນຍັດແລະຮັບຮອງເອົາມາດຕະການອື່ນໆອັນຈຳເປັນເພື່ອຈະກຳນົດບັນດາການກະທຳຜິດໃຫ້ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາຕາມກົດໝາຍພາຍໃນຂອງຕົນ, ເມື່ອກໍ່ຂຶ້ນໂດຍເຈຕະນາແລະໂດຍບໍ່ມີສິດ, ການກະທຳດັ່ງຕໍ່ໄປ:

- a ຜະລິດສິ່ງສິ່ງສິ່ງລາມີກກ່ຽວກັບເດັກດ້ວຍຈຸດປະສົງແຈກຢາຍໂດຍທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ;
- b ສະເໜີຫລືເປີດໂອກາດຫາໄດ້ສິ່ງສິ່ງລາມີກກ່ຽວກັບເດັກ ໂດຍທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ;
- c ແຈກຢາຍຫລືສິ່ງສິ່ງລາມີກກ່ຽວກັບເດັກໂດຍທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ;
- d ເອົາມາໄດ້ສິ່ງລາມີກກ່ຽວກັບເດັກໂດຍທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ ເພື່ອຕົນເອງຫລືເພື່ອຄົນອື່ນ;
- e ການມີສິ່ງສິ່ງລາມີກກ່ຽວກັບເດັກໄວ້ໃນການຄອບຄອງໃນລະບົບຄອມພິວເຕີ ຫລືມີໄວ້ໃນໜ່ວຍເກັບຂໍ້ມູນ.

- 2 ສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງຂອງຂໍ້ທີ 1 ຂ້າງເທິງ ຄຳວ່າ “ສິ່ງລາມີກກ່ຽວກັບເດັກ” ຈະລວມເອົາສິ່ງສິ່ງລາມີກເຊິ່ງໃຫ້ພາບທີ່ສະແດງເຖິງ:

- a ບຸກຄົນທີ່ບໍ່ເຖິງອາຍຸກະສຽນມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນພຶດຕິກຳເລື່ອງທາງເພດຢ່າງຈະແຈ້ງ;
- b ບຸກຄົນທີ່ປາກົດວ່າເປັນຜູ້ທີ່ບໍ່ເຖິງອາຍຸກະສຽນມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນພຶດຕິກຳເລື່ອງທາງເພດຢ່າງຈະແຈ້ງ;

c ຮູບພາບທີ່ເຊື່ອຖືເປັນຕົວຈິງທີ່ສະແດງເຖິງບຸກຄົນທີ່ບໍ່ເຖິງອາຍຸກະສຽນມີສ່ວນຮ່ວມໃນພຶດຕິກຳເລື່ອງທາງເພດຢ່າງຈະແຈ້ງ.

3 ສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງຂອງຂໍ້ທີ 2 ຂ້າງເທິງ ຄຳວ່າ “ບຸກຄົນທີ່ບໍ່ເຖິງອາຍຸກະສຽນ” ຈະລວມເອົາບຸກຄົນທີ່ມີອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 18 ປີ. ເຖິງແນວນັ້ນກໍຕາມ, ລັດພາຄິສາມາດກຳນົດອາຍຸໃຫ້ຕໍ່າກວ່າ, ແຕ່ຫາກບໍ່ໃຫ້ຕໍ່າກວ່າ 16 ປີ.

4 ທຸກລັດພາຄິສາມາດສະຫງວນສິດໄວ້ເພື່ອຈະບໍ່ນຳໃຊ້ທັງໝົດຫລືບາງພາກສ່ວນຂອງ ຂໍ້ທີ 1, ຂໍ້ຍ່ອຍ d. ແລະ e, ແລະ ຂໍ້ທີ 2, ຂໍ້ຍ່ອຍ b. ແລະ c.

ຫົວຂໍ້ 4 - ການກະທຳຜິດກ່ຽວກັບການລະເມີດການສະຫງວນລິຂະສິດແລະສິດອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ມາດຕາ 10 - ການກະທຳຜິດກ່ຽວກັບການລະເມີດການສະຫງວນລິຂະສິດແລະສິດອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

1 ແຕ່ລະລັດພາຄິຈະຮັບຮອງເອົາມາດຕະການທາງນິຕິບັນຍັດແລະຮັບຮອງເອົາມາດຕະການອື່ນໆອັນຈຳເປັນເພື່ອຈະກຳນົດບັນດາການກະທຳຜິດໃຫ້ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາຕາມກົດໝາຍພາຍໃນຂອງຕົນການລະເມີດລິຂະສິດ, ຕາມທີ່ນິຍາມໃນກົດໝາຍຂອງລັດພາຄິນັ້ນ, ອີງຕາມພັນທະຕ່າງໆທີ່ໄດ້ຮັບເອົາຕາມກົດບັນຍັດແຫ່ງ ປາຣີວັນທີ 24 ກໍລະກົດ ປີ 1971 ເຊິ່ງທົບທວນສົນທິສັນຍາເປັນວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງຜົນງານທາງສິລະປະກຳແລະວັນນະກຳ, ຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍແງ່ມຸມຂອງຊັບສິນທາງປັນຍາທີ່ພົວພັນກັບການຄ້າ ແລະອີງຕາມສົນທິສັນຍາຂອງ WIPO (ອີງການຊັບສິນທາງປັນຍາແຫ່ງໂລກ) ວ່າດ້ວຍລິຂະສິດ, ແຕ່ຍົກເວັ້ນສິດທາງສິລະທຳທີ່ບັນດາສົນທິສັນຍາມອບໃຫ້, ໃນເມື່ອກະທຳດ້ວຍເຈຕະນາ, ກະທຳໃນລະດັບເປັນການຄ້າແລະໂດຍທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ.

2 ແຕ່ລະລັດພາຄິຈະຮັບຮອງເອົາມາດຕະການທາງນິຕິບັນຍັດແລະຮັບຮອງເອົາມາດຕະການອື່ນໆອັນຈຳເປັນເພື່ອຈະກຳນົດບັນດາການກະທຳຜິດໃຫ້ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາຕາມກົດໝາຍພາຍໃນຂອງຕົນການລະເມີດບັນດາສິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຕາມທີ່ນິຍາມໃນກົດໝາຍຂອງລັດພາຄິນັ້ນ, ອີງຕາມພັນທະຕ່າງໆທີ່ຮັບເອົາຕາມສົນທິສັນຍາສາກົນວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນນັກສິລະປິນດົນຕີ, ບັນດາຜູ້ຜະລິດສານບັນທຶກສຽງແລະບັນດາອົງການກະຈາຍລາຍການທາງອາກາດ (ສົນທິສັນຍາ ໂຣມ) ຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍແງ່ມຸມຂອງຊັບສິນທາງປັນຍາທີ່ພົວພັນກັບການຄ້າແລະອີງຕາມສົນທິສັນຍາຂອງ WIPO ວ່າດ້ວຍການສະເໜີລາຍການຕ່າງໆແລະຜະລິດສານບັນທຶກສຽງ, ແຕ່ຍົກເວັ້ນສິດທາງສິລະທຳທີ່ບັນດາສົນທິສັນຍາມອບໃຫ້, ໃນເມື່ອກະທຳດ້ວຍເຈຕະນາ, ກະທຳໃນລະດັບເປັນການຄ້າແລະໂດຍທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ.

3 ແຕ່ລະລັດພາຄິອາດຈະສະຫງວນສິດບໍ່ວາງການຮັບຜິດຊອບທາງອາຍາຕາມຂໍ້ 1 ແລະ 2 ຂອງມາດຕານີ້ໃນບາງກໍລະນ, ໃນເງື່ອນໄຂທີ່ວ່າມີວິທີການອື່ນເພື່ອແກ້ໄຂຢ່າງມີປະສິດທິພາບແລະໃນເງື່ອນໄຂທີ່ວ່າກໍລະນີດັ່ງກ່າວບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພັນທະທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນບັນດານິຕິກຳສາກົນເຊິ່ງກ່າວເຖິງໃນຂໍ້ທີ 1 ແລະ 2 ຂອງມາດຕາເຊື່ອມລົງ.

ຫົວຂໍ້ 5 ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ການໂທດເພີ່ມເຕີມ

ມາດຕາ 11 - ຄວາມພະຍາຍາມກໍ່ ແລະໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອ ຫລືການຍຸຍົງ ການກະທຳຜິດ

1 ແຕ່ລະລັດພາຄິຈະຮັບຮອງເອົາມາດຕະການທາງນິຕິບັນຍັດແລະຮັບຮອງເອົາມາດຕະການອື່ນໆອັນຈຳເປັນເພື່ອຈະກຳນົດບັນດາການກະທຳຜິດໃຫ້ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາຕາມກົດໝາຍພາຍໃນຂອງຕົນ, ເມື່ອກໍ່ຂຶ້ນໂດຍເຈຕະນາ, ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອຫລືຍຸຍົງໃນການກະທຳຜິດທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 2 ຫາ 10 ຂອງສົນທິສັນຍານີ້ ໂດຍມີເຈຕະນາໃຫ້ການກະທຳຜິດດັ່ງກ່າວຈະສຳເລັດ.

2 ແຕ່ລະລັດພາຄິຈະຮັບຮອງເອົາມາດຕະການທາງນິຕິບັນຍັດແລະຮັບຮອງເອົາມາດຕະການອື່ນໆອັນຈຳເປັນເພື່ອຈະກຳນົດບັນດາການກະທຳຜິດໃຫ້ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາຕາມກົດໝາຍພາຍໃນຂອງຕົນ, ເມື່ອກໍ່ຂຶ້ນໂດຍເຈຕະນາ, ຄວາມພະຍາມໃຫ້ແກ່ການກະທຳຜິດໃດໜຶ່ງຂອງບັນດາການກະທຳຜິດທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 5, 7, 8, ແລະ 9.1.a ແລະ c. ຂອງສົນທິສັນຍານີ້.

- 3 ທຸກລັດພາຄີສາມາດສະຫງວນສິດບໍ່ນຳໃຊ້, ທຸກພາກສ່ວນຫລືບາງພາກສ່ວນ, ຂອງຂໍ້ທີ 2 ຂອງມາດຕານີ້.

ມາດຕາ 12 – ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງນິຕິບຸກຄົນທາງກົດໝາຍ

- 1 ແຕ່ລະລັດພາຄີຈະຮັບຮອງເອົາມາດຕະການທາງນິຕິບັນຍັດແລະຮັບຮອງເອົາມາດຕະການອື່ນໆອັນຈຳເປັນເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ນິຕິບຸກຄົນຈະຮັບຜິດຊອບທາງກົດໝາຍຕໍ່ການກະທຳຜິດທາງອາຍາທີ່ກຳນົດໄວ້ຕາມສິນທິສັນຍານີ້, ທີ່ໄດ້ກະທຳເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນເອງໂດຍບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ, ກະທຳເປັນບຸກຄົນຜູ້ດຽວ ຫລືກະທຳໃນນາມຂອງພາກສ່ວນໃດໜຶ່ງຂອງນິຕິບຸກຄົນນັ້ນ, ເຊິ່ງຜູ້ນັ້ນມີຕຳແໜ່ງຂັ້ນຊື່ນຳໃນນິຕິບຸກຄົນນັ້ນ, ຕາມ:
 - a ສິດອຳນາດເປັນຜູ້ຕາງໜ້ານິຕິບຸກຄົນນັ້ນ;
 - b ສິດອຳນາດເຮັດການຕັດສິນໃຈຕາງນິຕິບຸກຄົນນັ້ນ;
 - c ສິດອຳນາດດຳເນີນການຄຸ້ມຄອງພາຍໃນນິຕິບຸກຄົນນັ້ນ.
- 2 ນອກຈາກກຳລະນີທີ່ກ່າວເຖິງໃນຂໍ້ທີ 1 ຂອງມາດຕານີ້, ແຕ່ລະລັດພາຄີຈະປະຕິບັດມາດຕະການອັນຈຳເປັນເພື່ອຮັບປະກັນວ່ານິຕິບຸກຄົນໃດໆຈະມີຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງກົດໝາຍໃນກຳລະນີທີ່ການຂາດການຊື້ນຳຫລືການຄຸ້ມຄອງໂດຍບຸກຄົນທີ່ກ່າວເຖິງໃນຂໍ້ທີ 1 ໄດ້ກໍ່ໃຫ້ມີຊ່ອງຫວ່າງເພື່ອກະເຮັດການຜິດທາງອາຍາຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ຕາມສິນທິສັນຍານີ້ ໂດຍທາງບຸກຄົນທີ່ປະຕິບັດພາຍໃຕ້ອຳນາດຂອງນິຕິບຸກຄົນນັ້ນເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງນິຕິບຸກຄົນນັ້ນ.
- 3 ໂດຍອີງຕາມຫລັກການຂອງລັດພາຄີ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງນິຕິບຸກຄົນອາດຈະເປັນໄປທາງອາຍາ, ທາງແພ່ງຫລືທາງຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ.
- 4 ຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງກົດໝາຍດັ່ງກ່າວຈະບໍ່ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງອາຍາຂອງບຸກຄົນທີ່ໄດ້ກໍ່ການກະທຳຜິດນັ້ນ.

ມາດຕາ 13 – ການວາງໂທດແລະມາດຕະການຕ່າງໆ

- 1 ແຕ່ລະລັດພາຄີຈະຮັບຮອງເອົາມາດຕະການທາງນິຕິບັນຍັດແລະຮັບຮອງເອົາມາດຕະການອື່ນໆອັນຈຳເປັນເພື່ອຮັບປະກັນວ່າບັນດາມາດຕະການທີ່ກຳນົດໄວ້ຕາມມາດຕາ 2 ຫາ 11 ຈະມີການໂທດທີ່ເກີດປະສິດທິຜົນ, ເໝາະສົມກັບການກະທຳຜິດ ແລະຕິຖອຍການກະທຳຜິດ, ເຊິ່ງການວາງໂທດນັ້ນລວມທັງການຕັດອິດສະຫລະພາບ.
- 2 ແຕ່ລະລັດພາຄີຈະຮັບປະກັນວ່ານິຕິບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕາມມາດຕາ 12 ຈະໄດ້ຖືກການປະຕິບັດໂທດທີ່ເກີດປະສິດທິຜົນ, ເໝາະສົມກັບການກະທຳຜິດ ແລະຕິຖອຍການກະທຳຜິດ, ເຊິ່ງການວາງໂທດນັ້ນຈະລວມທັງການໂທດທາງດ້ານການເງິນ.

ພາກທີ 2 – ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການດຳເນີນຄະດີ

ຫົວຂໍ້ 1 – ຂັ້ນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 14 – ຂອບເຂດຂອງຂັ້ນຍັດວ່າດ້ວຍການດຳເນີນຄະດີ

- 1 ແຕ່ລະລັດພາຄີຈະຮັບຮອງເອົາມາດຕະການທາງນິຕິບັນຍັດແລະຮັບຮອງເອົາມາດຕະການອື່ນໆອັນຈຳເປັນເພື່ອກຳນົດສິດອຳນາດແລະບັນດາວິທີການທີ່ບັນຍັດໄວ້ໃນພາກນີ້ເພື່ອຈຸດປະສົງການສືບສວນ-ສອບສວນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຫລືການດຳເນີນຄະດີຕໍ່ການກະທຳຜິດທາງອາຍາ.
- 2 ຍົກເວັ້ນຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 21, ແຕ່ລະລັດພາຄີຈະປະຕິບັດສິດແລະບັນດາວິທີການການດຳເນີນຄະດີຕໍ່ກັບ:

- a ບັນດາການກະທຳຜິດທາງອາຍາທີ່ກຳນົດໄວ້ຕາມມາດຕາ 2 ຫາ 11 ຂອງສົນທິສັນຍານີ້;
 - b ການກະທຳຜິດທາງອາຍາທີ່ກຳນົດໂດຍທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ; ແລະ
 - c ການເກັບກຳບັນດາຫຼັກຖານໃນຮູບການເອເລັກໂຕນິກ ຂອງການກະທຳຜິດໃດໜຶ່ງທາງອາຍາ.
- 3
- a ແຕ່ລະລັດພາຄີສາມາດສະຫງວນສິດເພື່ອປະຕິບັດມາດຕະການທີ່ກ່າວເຖິງໃນ ມາດຕາ 20 ຕໍ່ກັບການກະທຳຜິດ ຫຼືສະຖານະການກະທຳຜິດທີ່ກຳນົດໄວ້ຕາມຂໍ້ສະຫງວນນັ້ນໃນເງື່ອນໄຂທີ່ວ່າຈຳນວນການກະທຳຜິດຫຼືສະຖານະການກະທຳຜິດບໍ່ໄດ້ຖືກຈຳກັດໃຫ້ໜ້ອຍກວ່າຈຳນວນການກະທຳຜິດທີ່ຖືກມາດຕະການເມື່ອອີງຕາມມາດຕາ 21. ແຕ່ລະລັດພາຄີຈະຕ້ອງຄິດເຖິງການຈຳກັດຂໍ້ສະຫງວນໃຫ້ກວມເອົາການປະຕິບັດບັນດາມາດຕະການທີ່ກ່າວເຖິງໃນມາດຕາ 20 ໃນຂອບເຂດທີ່ກວ້າງທີ່ສຸດ.
 - b ໃນເມື່ອລັດພາຄີໃດໜຶ່ງ, ເນື່ອງຈາກຂໍ້ຈຳກັດຂອງລະບຽບກົດໝາຍທີ່ມີຜົນສັກສິດໃນເວລາທີ່ຮອງຮັບເອົາສົນທິສັນຍານີ້, ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດບັນດາມາດຕະການຂອງມາດຕາ 20 ແລະ 21 ຕໍ່ການສື່ສານທີ່ກະຈາຍອອກພາຍໃນລະບົບຄອມພິວເຕີ ຂອງບຸກຄົນທີ່ໃຫ້ບໍລິການທາງຄອມພິວເຕີ, ເຊິ່ງລະບົບນັ້ນ:
 - i ແມ່ນດຳເນີນການເພື່ອຜັນປະໂຫຍດຂອງກຸ່ມຄົນນຳໃຊ້ທີ່ຈຳກັດ, ແລະ
 - ii ບໍ່ໄດ້ເຊື່ອມຕໍ່ກັບລະບົບສາທາລະນະໃນຈຸດເຊື່ອມຕໍ່ໃດໜຶ່ງແລະທັງບໍ່ໄດ້ເຊື່ອມຕໍ່ກັບລະບົບຄອມພິວເຕີ, ບໍ່ວ່າເປັນລະບົບຂອງສາທາລະນະຫຼືເອກະຊົນກໍຕາມ,
 ລັດພາຄີນັ້ນສາມາດສະຫງວນສິດບໍ່ປະຕິບັດມາດຕະການນີ້ຕໍ່ກັບການສື່ສານດັ່ງກ່າວ. ແຕ່ລະລັດພາຄີຈະຕ້ອງຄິດເຖິງການຈຳກັດຂໍ້ສະຫງວນໃຫ້ກວມເອົາການປະຕິບັດບັນດາມາດຕະການທີ່ກ່າວເຖິງໃນມາດຕາ 20 ໃນຂອບເຂດທີ່ກວ້າງທີ່ສຸດ.

ມາດຕາ 15 - ເງື່ອນໄຂແລະລະບຽບການຮັບປະກັນ

- 1 ແຕ່ລະລັດພາຄີຈະຮັບປະກັນການສ້າງຕັ້ງ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແລະການນຳໃຊ້ສິດອຳນາດແລະບັນດາວິທີການໃນການດຳເນີນວຽກງານທີ່ບັນຍັດໄວ້ໃນພາກນີ້ແມ່ນຂຶ້ນຢູ່ກັບບັນດາເງື່ອນໄຂແລະລະບຽບການຮັບປະກັນທີ່ມີແລ້ວພາຍໃຕ້ກົດໝາຍພາຍໃນຂອງຕົນ, ເຊິ່ງຈະປົກປ້ອງສິດທິແລະເສລີພາບຂອງມະນຸດ, ລວມທັງບັນດາສິດທິມີໂດຍອີງຕາມພັນທະຕ່າງໆທີ່ໄດ້ຮັບຕາມສົນທິສັນຍາສະພາແຫ່ງເອີລົບວ່າດ້ວຍສິດທິແລະສິດເສລີພາບພື້ນຖານຂອງມະນຸດ, ກະຕິກາສາກົນແຫ່ງສະຫະປະຊາຊາດວ່າດ້ວຍສິດທິຂອງປະຊາຊົນທາງພົນລະເຮືອນແລະທາງການເມືອງ ລວມ ທັງນິຕິກຳສາກົນທາງສິດທິມະນຸດອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະຈະລວມເອົາຫຼັກການວ່າດ້ວຍສັດສ່ວນການໃຊ້ສິດອຳນາດ.
- 2 ໂດຍອີງຕາມລັກສະນະຂອງສິດອຳນາດແລະບັນດາວິທີການໃນດຳເນີນວຽກງານ ນອກຈາກສິ່ງອື່ນ ເງື່ອນໄຂແລະລະບຽບການຮັບປະກັນດັ່ງກ່າວຈະລວມເອົາການກວດກາຕິດຕາມ ໂດຍພາກສ່ວນຕຸລາການຫຼືພາກສ່ວນອື່ນທີ່ເປັນເອກະລາດຕາມຄວາມເໝາະສົມ ເພື່ອສະແດງເຫດຜົນແລະຂໍ້ຈຳກັດແລະອາຍຸການນຳໃຊ້ສິດອຳນາດແລະບັນດາວິທີການໃນການປະຕິບັດດຳເນີນວຽກງານນັ້ນ.
- 3 ໂດຍສອດຄ່ອງກັບຜົນປະໂຫຍດຂອງສ່ວນລວມ, ໂດຍສະເພາະກ່ຽວກັບການດຳເນີນວຽກງານທາງດ້ານຍຸຕິທຳຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ແຕ່ລະລັດພາຄີຈະພິຈາລະນາຜົນສະທ້ອນຂອງສິດອຳນາດແລະບັນດາວິທີການໃນການດຳເນີນງານທີ່ກ່າວເຖິງໃນພາກນີ້ຕໍ່ສິດ, ຫນ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ແລະຜົນປະໂຫຍດ ໂດຍຊອບທຳຂອງບຸກຄົນທີ່ສາມ.

ຫົວຂໍ້ 2 - ການເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນທາງຄອມພິວເຕີ ຢ່າງໄວ

ມາດຕາ 16 - ການເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນທາງຄອມພິວເຕີທີ່ເກັບແລ້ວນັ້ນຢ່າງໄວ

- 1 ແຕ່ລະລັດພາຄີຈະຮັບຮອງເອົາມາດຕະການທາງນິຕິບັນຍັດແລະຮັບຮອງເອົາມາດຕະການອື່ນໆອັນຈຳເປັນເພື່ອໃຫ້ພາກສ່ວນທີ່ມີຄວາມສາມາດສັ່ງຫລີໂດຍວິທີການອື່ນໄດ້ຮັບການເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນສະເພາະທາງຄອມພິວເຕີຢ່າງໄວ, ລວມທັງຂໍ້ມູນເຄື່ອນທີ່, ເຊິ່ງໄດ້ເກັບມ້ຽນໂດຍທາງ ລະບົບຄອມພິວເຕີ, ທັງນີ້ກໍໂດຍສະເພາະໃນກໍລະນີທີ່ມີເຫດຜົນທີ່ເຊື່ອວ່າຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວສາມາດຕົກເຮ່ຍເສຍຫາຍຫລືຖືກການປ່ຽນແປງ.
- 2 ໃນເມື່ອລັດພາຄີໃດໜຶ່ງຈັດໃຫ້ຂໍ້ 1 ຂ້າງເທິງມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ໂດຍອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ບຸກຄົນເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນສະເພາະທາງຄອມພິວເຕີທີ່ຢູ່ໃນການຄອບຄອງຫລືຄຸ້ມຄອງຂອງບຸກຄົນນັ້ນ, ແຕ່ລະລັດພາຄີຈະຮັບຮອງເອົາມາດຕະການທາງນິຕິບັນຍັດແລະຮັບຮອງເອົາມາດຕະການອື່ນໆອັນຈຳເປັນເພື່ອວາງພັນທະໃຫ້ບຸກຄົນນັ້ນເກັບຮັກສາແລະປົກປ້ອງຂໍ້ມູນທາງຄອມພິວເຕີໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບການເດີມສຳລັບໄລຍະເວລາພຽງພໍ, ບໍ່ໃຫ້ເກີນເກົ້າສິບວັນ, ເພື່ອອຳນວຍໃຫ້ພາກສ່ວນທີ່ມີຄວາມສາມາດຊອກໄດ້ວິທີເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ. ລັດພາຄີອາດຈະມີຂໍ້ບັນຍັດທີ່ອະນຸຍາດການຕໍ່ອາຍຸການຂອງຄຳສັ່ງດັ່ງກ່າວນັ້ນເມື່ອຮອດກຳນົດອາຍຸໃຊ້ການ.
- 3 ແຕ່ລະລັດພາຄີຈະຮອງຮັບເອົາມາດຕະການທາງນິຕິບັນຍັດແລະຮອງຮັບເອົາມາດຕະການອື່ນໆອັນຈຳເປັນເພື່ອວາງພັນທະຕໍ່ບຸກຄົນທີ່ເປັນຜູ້ອາລັກຂາຫລືບຸກຄົນອື່ນທີ່ເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນທາງຄອມພິວເຕີນັ້ນໃຫ້ຮັກສາເປັນຄວາມລັບການປະຕິບັດບັນດາວິທີການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງນັ້ນຕະຫລອດໄລຍະຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍພາຍໃນຂອງຕົນ.
- 4 ສິດອຳນາດແລະບັນດາວິທີການທີ່ກ່າວເຖິງໃນມາດຕານີ້ແມ່ນຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງມາດຕາ 14 ແລະ 15.

ມາດຕາ 17 - ການເລັ່ງການເກັບຮັກສາ ແລະການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນເຄື່ອນທີ່ຈຳນວນໜຶ່ງ

- 1 ກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນເຄື່ອນທີ່ເຊິ່ງຕ້ອງເກັບຮັກສາຕາມມາດຕາ 16, ແຕ່ລະລັດພາຄີຈະຮອງຮັບເອົາມາດຕະການທາງນິຕິບັນຍັດແລະຮອງຮັບເອົາມາດຕະການອື່ນໆອັນຈຳເປັນເພື່ອ:
 - a ຮັບປະກັນວ່າມີການເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນເຄື່ອນທີ່ຢ່າງໄວ ບໍ່ວ່າມີບຸກຄົນດຽວຫລືຫລາຍກວ່ານັ້ນ ມີສ່ວນໃນການສົ່ງກະຈາຍການສື່ສານດັ່ງກ່າວ; ແລະ
 - b ຮັບປະກັນການເປີດເຜີຍຢ່າງໄວກັບພາກສ່ວນທີ່ມີຄວາມສາມາດຂອງລັດພາຄີ, ຫລືບຸກຄົນທີ່ຮັບສິດຈາກພາກສ່ວນນັ້ນ, ຂໍ້ມູນເຄື່ອນທີ່ໃນປະລິມານພຽງພໍເພື່ອອຳນວຍໃຫ້ລັດພາຄີລະບຸບຸກຄົນໃຫ້ການບໍລິການທັງລະບຸເສັ້ນທາງການມາຂອງການສົ່ງກະຈາຍການສື່ສານນັ້ນ.
- 2 ສິດອຳນາດແລະບັນດາວິທີການທີ່ກ່າວເຖິງໃນໃນມາດຕານີ້ແມ່ນຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງມາດຕາ 14 ແລະ 15.

ຫົວຂໍ້ 3 - ຄຳສັ່ງໃຫ້ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນ

ມາດຕາ 18 - ຄຳສັ່ງໃຫ້ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນ

- 1 ແຕ່ລະລັດພາຄີຈະຮອງຮັບເອົາມາດຕະການທາງນິຕິບັນຍັດແລະຮັບຮອງເອົາມາດຕະການອື່ນໆອັນຈຳເປັນເພື່ອໃຫ້ສິດອຳນາດແກ່ພາກສ່ວນທີ່ມີຄວາມສາມາດອອກຄຳສັ່ງ:
 - a ໃຫ້ບຸກຄົນໃນດິນແດນຂອງຕົນສົ່ງຂໍ້ມູນທາງຄອມພິວເຕີທີ່ລະບຸໄວ້ເຊິ່ງຢູ່ໃນການຄອບຄອງຫລືການຄຸ້ມຄອງຂອງບຸກຄົນນັ້ນ, ແລະເກັບຢູ່ໃນລະບົບຄອມພິວເຕີ ຫລືໃນໜ່ວຍເກັບ ຂໍ້ມູນໃດໜຶ່ງ; ແລະ

- b ໃຫ້ບຸກຄົນໃຫ້ບໍລິການໃນດິນແດນຂອງລັດພາຄືລິງຂໍ້ມູນຂອງຜູ້ນຳໃຊ້ບໍລິການທີ່ກ່ຽວກັບບໍລິການຢູ່ໃນການຄອບຄອງຫລືຄຸ້ມຄອງຂອງບຸກຄົນໃຫ້ການບໍລິການ.
- 2 ສິດອຳນາດແລະບັນດາວິທີການທີ່ກ່າວເຖິງໃນໃນມາດຕານີ້ແມ່ນຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງມາດຕາ 14 ແລະ 15.
- 3 ຕາມຈຸດປະສົງຂອງມາດຕານີ້, ຄຳສັບ “ຂໍ້ມູນຜູ້ນຳໃຊ້ບໍລິການ” ຫມາຍເຖິງຂໍ້ມູນໃດໆໃນຮູບການ ຂໍ້ມູນທາງຄອມພິວເຕີ ຫລືໃນຮູບການອື່ນທີ່ບຸກຄົນໃຫ້ບໍລິການມີໄວ້, ເຊິ່ງກ່ຽວພັນເຖິງບັນດາຄົນທີ່ນຳໃຊ້ການບໍລິການຂອງຕົນທີ່ບໍ່ແມ່ນຂໍ້ມູນເຄື່ອນທີ່ຫລືຂໍ້ມູນທາງເນື້ອໃນ ແຕ່ທາກເປັນຂໍ້ມູນທີ່ສາມາດກຳນົດ:
 - a ປະເພດການບໍລິການການສື່ສານ, ວິທີການທາງວິຊາການທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ ແລະໄລຍະການທີ່ນຳໃຊ້ບໍລິການ;
 - b ບຸກຄົນນຳໃຊ້ການບໍລິການ, ຫມາຍເລກຜູ້ໄປສະນີຫລືທີ່ຢູ່, ຫມາຍເລກໂທລະສັບແລະເລກລະຫັດເຂົ້າ ອື່ນໆ, ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການຮັບແລະຊຳລະເງິນ, ເຊິ່ງມີຕາມເງື່ອນໄຂຂໍ້ຕົກລົງຫລືຂໍ້ຜູກມັດຂອງການໃຫ້ການ ບໍລິການ;
 - c ຂໍ້ມູນອື່ນໆກ່ຽວກັບທີ່ຕັ້ງຂອງເຄື່ອງອຸປະກອນສື່ສານ, ເຊິ່ງມີຕາມເງື່ອນໄຂຂໍ້ຕົກລົງຫລືຂໍ້ຜູກມັດຂອງການໃຫ້ການບໍລິການ.

ຫົວຂໍ້ 4 - ການກວດຄົ້ນແລະການຍຶດ ຂໍ້ມູນທາງຄອມພິວເຕີທີ່ເກັບໄວ້

ມາດຕາ 19 - ການກວດຄົ້ນແລະການຍຶດ ຂໍ້ມູນທາງຄອມພິວເຕີທີ່ເກັບໄວ້

- 1 ແຕ່ລະລັດພາຄືຈະຮອງຮັບເອົາມາດຕະການທາງນິຕິບັນຍັດແລະຮັບຮອງເອົາມາດຕະການອື່ນໆອັນຈຳເປັນເພື່ອໃຫ້ສິດອຳນາດແກ່ພາກສ່ວນທີ່ມີຄວາມສາມາດເພື່ອເຮັດການກວດຄົ້ນຫລືເຂົ້າເຖິງ:
 - a ລະບົບຄອມພິວເຕີ ທັງຫມົດຫລືບາງພາກສ່ວນ ລວມທັງຂໍ້ມູນທາງຄອມພິວເຕີທີ່ເກັບໄວ້ໃນລະບົບນັ້ນ; ແລະ
 - b ໜ່ວຍເກັບຂໍ້ມູນເຊິ່ງສາມາດເກັບຂໍ້ມູນທາງຄອມພິວເຕີທີ່ມີໃນດິນແດນຂອງຕົນ.
- 2 ແຕ່ລະລັດພາຄືຈະຮອງຮັບເອົາມາດຕະການທາງນິຕິບັນຍັດແລະຮັບຮອງເອົາມາດຕະການອື່ນໆອັນຈຳເປັນເພື່ອຮັບປະກັນວ່າໃນເມື່ອພາກສ່ວນທີ່ມີສິດອຳນາດເຮັດການກວດຄົ້ນຫລືເຂົ້າເຖິງລະບົບຄອມພິວເຕີໃດໜຶ່ງຫລືພາກສ່ວນຂອງລະບົບນັ້ນ, ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1.a, ແລະມີເຫດຜົນເຊື່ອວ່າຂໍ້ມູນທີ່ຊອກຫາແມ່ນເກັບໄວ້ໃນລະບົບຄອມພິວເຕີອີກລະບົບໜຶ່ງ ຫລືບ່ອນອື່ນຢູ່ໃນດິນແດນຂອງຕົນ, ແລະສາມາດເຂົ້າເຖິງຫລືຫາຂໍ້ມູນນັ້ນໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດຫມາຍໂດຍທາງລະບົບທຳອິດນັ້ນ, ພາກສ່ວນທີ່ມີສິດອຳນາດນັ້ນຈະສາມາດຂະຫຍາຍການກວດຄົ້ນດັ່ງກ່າວເພື່ອລວມເອົາຫລືເຂົ້າເຖິງລະບົບອື່ນນັ້ນ.
- 3 ແຕ່ລະລັດພາຄືຈະຮອງຮັບເອົາມາດຕະການທາງນິຕິບັນຍັດແລະຮອງຮັບເອົາມາດຕະການອື່ນໆອັນຈຳເປັນເພື່ອໃຫ້ສິດອຳນາດແກ່ພາກສ່ວນທີ່ມີຄວາມສາມາດຍຶດຫລືກັກຂໍ້ມູນທາງຄອມພິວເຕີ ທີ່ໄດ້ເຂົ້າເຖິງຕາມຂໍ້ 1 ຫລື 2. ມາດຕະການດັ່ງກ່າວຈະໃຫ້ສິດອຳນາດເພື່ອ:
 - a ຍຶດຫລືກັກລະບົບຄອມພິວເຕີທັງຫມົດຫລືພາກສ່ວນໃດໜຶ່ງຂອງລະບົບນັ້ນ ຫລືໜ່ວຍເກັບຂໍ້ມູນ;
 - b ເຮັດສຳເນົາແລະເກັບໄວ້ຂໍ້ມູນທາງຄອມພິວເຕີນັ້ນ;

- c ຮັກສາຂໍ້ມູນທາງຄອມພິວເຕີ ນັ້ນໄວ້ໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບເດີມ;
- d ເຮັດໃຫ້ເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນນັ້ນບໍ່ໄດ້ ຫລືເອົາຂໍ້ມູນທາງຄອມພິວເຕີ ນັ້ນອອກຈາກລະບົບຄອມພິວເຕີທີ່ ໄດ້ເຂົ້າເຖິງ.

- 4 ແຕ່ລະລັດພາຄີຈະຮອງຮັບເອົາມາດຕະການທາງນິຕິບັນຍັດແລະຮັບຮອງເອົາມາດຕະການອື່ນໆອັນຈຳເປັນເພື່ອໃຫ້ສິດອຳນາດແກ່ພາກສ່ວນທີ່ມີຄວາມສາມາດເພື່ອອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ບຸກຄົນໃດກໍຕາມທີ່ມີຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບວິທີລະບົບຄອມພິວເຕີນັ້ນເຮັດວຽກ ຫລືມີຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບມາດຕະການປົກປ້ອງ ຂໍ້ມູນທາງຄອມພິວເຕີ ທີ່ມີໃນລະບົບນັ້ນເປີດເຜີຍ, ຕາມມິເຫດຜົນ, ຂໍ້ມູນທີ່ຈຳເປັນ, ເພື່ອສາມາດປະຕິບັດມາດຕະການທີ່ກ່າວເຖິງໃນຂໍ້ທີ 1 ແລະ 2.
- 5 ສິດອຳນາດແລະບັນດາວິທີການທີ່ກ່າວເຖິງໃນໃນມາດຕານີ້ແມ່ນຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງມາດຕາ 14 ແລະ 15.

ຫົວຂໍ້ 5 - ເກັບກຳຂໍ້ມູນທາງຄອມພິວເຕີໃນເວລາຕົວຈິງ

ມາດຕາ 20 - ການເກັບກຳຂໍ້ມູນເຄື່ອນທີ່ໃນເວລາຕົວຈິງ

- 1 ແຕ່ລະລັດພາຄີຈະຮອງຮັບເອົາມາດຕະການທາງນິຕິບັນຍັດແລະຮັບຮອງເອົາມາດຕະການອື່ນໆອັນຈຳເປັນເພື່ອໃຫ້ສິດອຳນາດແກ່ພາກສ່ວນທີ່ມີຄວາມສາມາດເພື່ອ:
 - a ເກັບກຳຫລືບັນທຶກໂດຍວິທີການທາງວິຊາການ ໃນດິນແດນຂອງລັດພາຄີນັ້ນ, ແລະ
 - b ບັງຄັບບຸກຄົນໃຫ້ບໍລິການ, ໃນຂອບເຂດຄວາມສາມາດທາງວິຊາການຂອງຕົນ:
 - i ໃຫ້ເກັບກຳຫລືບັນທຶກ ໂດຍວິທີການທາງວິຊາການ ໃນດິນແດນຂອງລັດພາຄີນັ້ນ; ຫລື
 - ii ໃຫ້ການຮ່ວມມືແລະຊ່ວຍເຫລືອພາກສ່ວນທີ່ມີຄວາມສາມາດໃນການເກັບກຳຫລືການບັນທຶກ, ຂໍ້ມູນເຄື່ອນທີ່, ໃນເວລາຕົວຈິງ, ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສື່ສານຢູ່ໃນດິນແດນຂອງຕົນແລະທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ເຊິ່ງສິ່ງກະຈາຍໂດຍທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ.
- 2 ໃນເມື່ອລັດພາຄີ, ເນື່ອງຈາກລະບຽບກົດໝາຍໃນທີ່ຈັດຕັ້ງແລ້ວ, ບໍ່ສາມາດຮອງຮັບເອົາບັນດາມາດຕະການທີ່ກ່າວເຖິງໃນຂໍ້ທີ 1. a, ລັດພາຄີນັ້ນສາມາດຮອງຮັບເອົາມາດຕະການທາງນິຕິບັນຍັດແລະຮັບຮອງເອົາມາດຕະການອື່ນໆອັນຈຳເປັນເພື່ອຮັບປະກັນການເກັບກຳຫລືການບັນທຶກຂໍ້ມູນເຄື່ອນທີ່ໃນເວລາກຳນົດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສື່ສານຢູ່ໃນດິນແດນຂອງຕົນແລະທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້, ໂດຍວິທີການທາງວິຊາການຢູ່ດິນແດນນັ້ນ.
- 3 ແຕ່ລະລັດພາຄີຈະຮອງຮັບເອົາມາດຕະການທາງນິຕິບັນຍັດແລະຮັບຮອງເອົາມາດຕະການອື່ນໆອັນຈຳເປັນເພື່ອວາງພັນທະໃຫ້ບຸກຄົນໃຫ້ບໍລິການເພື່ອຮັກສາເປັນຄວາມລັບການປະຕິບັດສິດອຳນາດໃດໆທີ່ບັນຍັດໄວ້ໃນມາດຕານີ້ທັງຮັກສາເປັນຄວາມລັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການປະຕິບັດດັ່ງກ່າວນັ້ນ.
- 4 ສິດອຳນາດແລະບັນດາວິທີການທີ່ກ່າວເຖິງໃນມາດຕານີ້ແມ່ນຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງມາດຕາ 14 ແລະ 15.

ມາດຕາ 21 - ການສະກັດຂໍ້ມູນເນື້ອໃນ

- 1 ແຕ່ລະລັດພາຄີຈະຮອງຮັບເອົາມາດຕະການທາງນິຕິບັນຍັດແລະຮັບຮອງເອົາມາດຕະການອື່ນໆອັນຈຳເປັນ, ກ່ຽວກັບບັນດາການກະທຳຜິດຮ້າຍແຮງດັ່ງທີ່ກຳນົດຕາມກົດໝາຍພາຍໃນ, ເພື່ອມອບສິດອຳນາດພາກສ່ວນຂອງຕົນທີ່ມີຄວາມສາມາດໃຫ້:

- a ເກັບກຳຫລືບັນທຶກໂດຍວິທີການທາງວິຊາການໃນດິນແດນຂອງລັດພາຄືນັ້ນ, ແລະ
- b ບັງຄັບບຸກຄົນໃຫ້ບໍລິການ, ໃນຂອບເຂດຄວາມສາມາດທາງວິຊາການຂອງຕົນ:
 - i ໃຫ້ເກັບກຳຫລືບັນທຶກ ໂດຍວິທີການທາງວິຊາການໃນດິນແດນຂອງລັດພາຄືນັ້ນ, ຫລື
 - ii ໃຫ້ການຮ່ວມມືແລະຊ່ວຍເຫລືອພາກສ່ວນທີ່ມີຄວາມສາມາດໃນການເກັບກຳຫລືການບັນທຶກ, ຂໍ້ມູນເນື້ອໃນ, ໃນເວລາກຳນົດ, ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສື່ສານຢູ່ໃນດິນແດນຂອງຕົນແລະທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ເຊິ່ງສິ່ງກະຈາຍໂດຍທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ.
- 2 ໃນເມື່ອລັດພາຄື, ເນື່ອງຈາກລະບຽບກົດໝາຍທີ່ຈັດຕັ້ງແລ້ວ, ບໍ່ສາມາດຮອງຮັບເອົາບັນດາມາດຕະການທີ່ກ່າວເຖິງໃນຂໍ້ທີ 1. a, ລັດພາຄືນັ້ນສາມາດຮອງຮັບເອົາມາດຕະການທາງນິຕິບັນຍັດແລະຮັບຮອງເອົາມາດຕະການອື່ນໆອັນຈຳເປັນເພື່ອຮັບປະກັນການເກັບກຳຫລືການບັນທຶກຂໍ້ມູນເນື້ອໃນໃນເວລາກຳນົດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສື່ສານຢູ່ໃນດິນແດນຂອງຕົນແລະທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້, ໂດຍວິທີການທາງວິຊາການຢູ່ດິນແດນນັ້ນ.
- 3 ແຕ່ລະລັດພາຄືຈະຮອງຮັບເອົາມາດຕະການທາງນິຕິບັນຍັດແລະຮັບຮອງເອົາມາດຕະການອື່ນໆອັນຈຳເປັນເພື່ອວາງພັນທະໃຫ້ບຸກຄົນໃຫ້ບໍລິການເພື່ອເກັບໃຫ້ເປັນຄວາມລັບ ການປະຕິບັດສິດອຳນາດໃດໆທີ່ບັນຍັດໄວ້ໃນມາດຕານີ້ທັງເກັບໃຫ້ເປັນຄວາມລັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການປະຕິບັດດັ່ງກ່າວນັ້ນ.
- 4 ສິດອຳນາດແລະບັນດາວິທີການທີ່ກ່າວເຖິງໃນມາດຕານີ້ແມ່ນຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງມາດຕາ 14 ແລະ 15.

ພາກທີ 3 - ຂອບເຂດອຳນາດສານ

ມາດຕາ 22 - ຂອບເຂດອຳນາດຂອງສານ

- 1 ແຕ່ລະລັດພາຄືຈະຮອງຮັບເອົາມາດຕະການທາງນິຕິບັນຍັດແລະຮັບຮອງເອົາມາດຕະການອື່ນໆອັນຈຳເປັນເພື່ອຈັດຕັ້ງຂອບເຂດສິດອຳນາດຂອງສານໃຫ້ລວມເອົາບັນດາການກະທຳຜິດທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 2 ຫາ 11 ຂອງສິນທິສັນຍານີ້, ໃນເມື່ອການກະທຳຜິດນັ້ນກໍ່ຂຶ້ນ:
 - a ໃນດິນແດນຂອງຕົນ; ຫລື
 - b ຢູ່ໃນເຮືອທີ່ຕິດທຸງຊາດຂອງລັດພາຄືດັ່ງກ່າວ; ຫລື
 - c ຢູ່ໃນເຮືອບິນທີ່ຂຶ້ນທະບຽນຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຂອງລັດພາຄືດັ່ງກ່າວ; ຫລື
 - d ໂດຍຜູ້ທີ່ຖືສັນຊາດຂອງລັດພາຄືນັ້ນ, ໃນເມື່ອການກະທຳຜິດນັ້ນສາມາດຖືກລົງໂທດຕາມກົດໝາຍອາຍາໃນບ່ອນທີ່ການກະທຳນັ້ນຂຶ້ນ ຫລືການກະທຳຜິດນັ້ນແມ່ນກໍ່ຂຶ້ນຢູ່ນອກຂອບເຂດອຳນາດສານຂອງລັດໃດໆ.
- 2 ແຕ່ລະລັດພາຄືສາມາດສະຫງວນສິດປະຕິບັດ ຫລືບໍ່ປະຕິບັດໃນກໍລະນີພິເສດເທົ່ານັ້ນລະບຽບການກ່ຽວກັບຂອບເຂດອຳນາດຂອງສານດັ່ງທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1. b ຫາ 1.d ຂອງມາດຕານີ້ຫລືຕາມພາກສ່ວນໃດອື່ນໆ.
- 3 ແຕ່ລະລັດພາຄືຈະຮອງຮັບເອົາມາດຕະການຕ່າງໆອັນຈຳເປັນເພື່ອກຳນົດຂອບເຂດອຳນາດສານຂອງຕົນຕໍ່ບັນດາການກະທຳຜິດທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 24, ຂໍ້ 1, ຂອງສິນທິສັນຍານີ້, ໃນກໍລະນີທີ່ບຸກຄົນທີ່ຖືກກ່າວຫາເປັນຜູ້ກະທຳຜິດມີໜ້າໃນດິນແດນຂອງຕົນ ແລະຫລັງຈາກການຮ້ອງຂໍສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນແຕ່ກໍບໍ່ໄດ້ຈັດສົ່ງຜູ້ກ່ຽວຂ້າມແດນໃຫ້ອີກລັດພາຄືໜຶ່ງ, ຍ້ອນອີງຕາມເຫດຜົນສັນຊາດຂອງຜູ້ກ່ຽວຢ່າງດຽວ.

- 4 ສົນທິສັນຍານີ້ບໍ່ໄດ້ປະຕິເສດການນຳໃຊ້ສິດອຳນາດສານທາງອາຍາ ໂດຍລັດພາຄີຫນຶ່ງທີ່ນຳໃຊ້ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍພາຍໃນຂອງຕົນ.
- 5 ໃນກໍລະນີທີ່ມີການກໍານົດກະທຳຜິດຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນສົນທິສັນຍານີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ໃນຂອບເຂດອຳນາດສານຂອງຫລາຍກວ່າລັດພາຄີດຽວ, ຕາມຄວາມເໝາະສົມ, ລັດພາຄີທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈະປຶກສາຫາລືນກັນດ້ວຍຈຸດປະສົງເພື່ອກຳນົດຂອບເຂດອຳນາດສານຂອງລັດພາຄີໃດວ່າເໝາະສົມທີ່ສຸດໃນການດຳເນີນຄະດີຕໍ່ໄປ.

ບົດທີ III - ການຮ່ວມມືສາກົນ

ພາກທີ 1 ຫລັກການທົ່ວໄປ

ຫົວຂໍ້ 1 ຫລັກການທົ່ວໄປກ່ຽວກັບການຮ່ວມມືສາກົນ

ມາດຕາ 23 - ຫລັກການທົ່ວໄປກ່ຽວກັບການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດພາຄີຕ່າງໆຈະຮ່ວມມືເຊິ່ງກັນແລະກັນ, ໂດຍອີງຕາມບັນດາຂໍ້ບັນຍັດຂອງບົດນີ້ ແລະ ໂດຍນຳໃຊ້ບັນດານິຕິກຳສາກົນທີ່ວ່າດ້ວຍການຮ່ວມມືສາກົນກ່ຽວກັບການກະທຳຜິດທາງອາຍາເຊິ່ງກ່ຽວຂ້ອງ, ໂດຍນຳໃຊ້ການຕົກລົງທີ່ເຮັດຂຶ້ນບົນພື້ນຖານນິຕິກຳທີ່ສອດຄ່ອງກັນທຸກ ນິຕິກຳທີ່ວ່າດ້ວຍການຕອບສະຫນອງເຊິ່ງກັນແລະກັນ, ແລະ ໂດຍອີງຕາມກົດໝາຍພາຍໃນ, ໃນຂອບເຂດກວ້າງຂວາງທີ່ສຸດເພື່ອຈຸດປະສົງເຮັດການສືບສວນ-ສອບສວນ ຫລືການດຳເນີນການທາງອາຍາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບລະບົບຄອມພິວເຕີ ແລະ ຂໍ້ມູນທາງຄອມພິວເຕີ, ຫລືເພື່ອຈຸດປະສົງເກັບກຳຫລັກຖານທີ່ມີຮູບການເອເລັກໂຕນິກຂອງການກະທຳຜິດທາງອາຍາ.

ຫົວຂໍ້ 2 ຫລັກການກ່ຽວກັບການຈັດສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ

ມາດຕາ 24 - ການຈັດສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ

- 1 a ມາດຕານີ້ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ໃຫ້ຈັດສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນລະຫວ່າງບັນດາລັດພາຄີຕໍ່ການກະທຳຜິດທີ່ກຳນົດໄວ້ຕາມມາດຕາ 2 ຫາ 11 ຂອງສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້, ໃນເງື່ອນໄຂທີ່ການກະທຳຜິດດັ່ງກ່າວນັ້ນແມ່ນມີການຕັດສິນລົງໂທດຕັດອິດສະຫລະພາບສູງສຸດແຕ່ຫນຶ່ງປີຂຶ້ນໄປ, ຫລືມີການລົງໂທດທີ່ຫນັກກວ່ານັ້ນ.
- b ໃນເມື່ອມີການລົງໂທດຕໍ່ສຸດທີ່ຕ່າງກັນເຊິ່ງຕົກລົງທີ່ເຮັດຂຶ້ນບົນພື້ນຖານນິຕິກຳທີ່ສອດຄ່ອງກັນທຸກນິຕິກຳທີ່ຕອບສະຫນອງເຊິ່ງກັນແລະກັນ ຫລືສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການຈັດສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ, ເຊິ່ງລວມທັງສົນທິສັນຍາແຫ່ງເອີລົບວ່າດ້ວຍການຈັດສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ (ETS ເລກທີ 24), ທີ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ລະຫວ່າງສອງລັດພາຄີຂຶ້ນໄປ, ການລົງໂທດຕໍ່ສຸດຕາມການຕົກລົງຫລືສົນທິສັນຍາດັ່ງກ່າວຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້.
- 2 ບັນດາການກະທຳຜິດທີ່ກ່າວເຖິງໃນຂໍ້ 1 ຂອງມາດຕານີ້ຈະຖືວ່າລວມເຂົ້າໃນບັນດາການກະທຳຜິດທີ່ສາມາດຈັດສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນດັ່ງທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການຈັດສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນທີ່ເຮັດຂຶ້ນແລ້ວລະຫວ່າງລັດພາຄີຕ່າງໆ. ບັນດາລັດພາຄີຈະກຳນົດການກະທຳຜິດດັ່ງກ່າວນັ້ນເປັນການກະທຳຜິດທີ່ສາມາດຈັດສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນໃນສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການຈັດສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນທີ່ຈະເຮັດຂຶ້ນລະຫວ່າງລັດພາຄີຕ່າງໆ.
- 3 ໃນເມື່ອລັດພາຄີໃດຫນຶ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ການຈັດສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນຂຶ້ນກັບການມີສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການຈັດສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນໄດ້ຮັບການຮ້ອງຂໍຈັດສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນຈາກອີກລັດພາຄີທີ່ບໍ່ມີສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການຈັດສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ, ລັດພາຄີທີ່ຮັບການຮ້ອງຂໍສາມາດນຳໃຊ້ສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ເປັນພື້ນຖານທາງກົດໝາຍເພື່ອຈັດສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນສຳລັບການກະທຳຜິດທີ່ກ່າວເຖິງໃນຂໍ້ທີ 1 ຂອງມາດຕານີ້.
- 4 ບັນດາລັດພາຄີທີ່ເຮັດໃຫ້ການຈັດສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນບໍ່ຂຶ້ນກັບການມີສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການຈັດສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນຈະຮັບຮອງເອົາລະຫວ່າງພວກເຂົາເຈົ້າເອງ ບັນດາການກະທຳຜິດທີ່ກ່າວເຖິງໃນຂໍ້ທີ 1 ຂອງມາດຕານີ້ວ່າເປັນການກະທຳຜິດທີ່ສາມາດຈັດສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ.

- 5 ການຈັດລົງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນຈະຂຶ້ນກັບເງື່ອນໄຂຕາມກົດໝາຍຂອງລັດພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍ ຫລືຈາກສົນທິສັນຍາຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບການຈັດລົງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ເຊິ່ງໃນທີ່ນີ້ລວມທັງເຫດຜົນທີ່ລັດພາຄີທີ່ໄດ້ຮັບການຮ້ອງຂໍຈະ ປະຕິເສດການຈັດລົງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ.
- 6 ໃນເມື່ອມີການປະຕິເສດການຈັດລົງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນສຳລັບການກະທຳຜິດທີ່ກ່າວເຖິງໃນຂໍ້ທີ 1 ຂອງມາດຕານີ້ໂດຍ ອີງໃສ່ສັນຊາດຂອງຜູ້ຖືກທາເປັນເຫດຜົນດຽວ, ຫລືປະຕິເສດຍ້ອນລັດພາຄີທີ່ໄດ້ຮັບການຮ້ອງຂໍຖືວ່າການກະທຳຜິດ ດັ່ງກ່າວນັ້ນແມ່ນນອນຢູ່ໃນຂອບເຂດອຳນາດສານຂອງຕົນ, ລັດພາຄີທີ່ໄດ້ຮັບການຮ້ອງຂໍຈະສົ່ງຄະດີນັ້ນໃຫ້ພາກ ສ່ວນທີ່ມີອຳນາດຂອງຕົນດ້ວຍຈຸດປະສົງຮ້ອງໜ້ອງຄະດີຕາມການຮ້ອງຂໍ ແລ້ວແຈ້ງລັດພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍເຖິງຜົນສຳເລັດ. ພາກສ່ວນ ທີ່ມີອຳນາດດັ່ງກ່າວນັ້ນຈະປະຕິບັດຕາມພາລະໜ້າທີ່ແລະເຮັດການສືບສວນ-ສອບສວນແລະດຳເນີນ ຄະດີໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍພາຍໃນຂອງລັດພາຄີຕົນແບບດຽວກັນກັບຈະດຳເນີນວຽກງານຕໍ່ການກະທຳຜິດທີ່ ຄ້າຍໆກັນ.
- 7 a ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ມີສົນທິສັນຍາ, ແຕ່ລະລັດພາຄີ, ໃນຕອນທີ່ລົງນາມຫລືມອບເອກະສານຂອງການໃຫ້ສັດຕະ ຍາບັນ, ການຮັບ ຮອງເອົາຫລືການເຂົ້າເປັນພາຄີຈະແຈ້ງເລຂາທິການໃຫຍ່ຂອງສະພາແຫ່ງເອີລົບເຊິ່ງລວມ ທັງຊື່ແລະທີ່ຢູ່ຂອງພາກສ່ວນທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຮັບຫລືເຮັດການຮ້ອງຂໍຈັດລົງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນຫລືການ ຈັບຕົວທີ່ຢ່າງມີເງື່ອນໄຂ.
- b ເລຂາທິການໃຫຍ່ຂອງສະພາເອີລົບຈະຈັດໃຫ້ມີບັນຊີລາຍຊື່ທັງຈັດຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບພາກສ່ວນມີອຳນາດດັ່ງ ທີ່ສະເໜີຈາກບັນດາລັດພາຄີໃຫ້ທັນການຕະຫລອດ. ແຕ່ລະລັດພາຄີຈະຮັບປະກັນວ່າລາຍລະອຽດໃນ ບັນຊີດັ່ງກ່າວນັ້ນແມ່ນຖືກຕ້ອງສະເໝີ.

ຫົວຂໍ້ 3 ຫລັກການທົ່ວໄປກ່ຽວກັບການຊ່ວຍເຫລືອເຊິ່ງກັນແລະກັນ

ມາດຕາ 25 - ຫລັກການທົ່ວໄປກ່ຽວກັບການຊ່ວຍເຫລືອເຊິ່ງກັນແລະກັນ

- 1 ບັນດາລັດພາຄີຈະໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອເຊິ່ງກັນແລະກັນຢ່າງກວ້າງຂວາງທີ່ສຸດເພື່ອຈຸດປະສົງໃນ ການເຮັດການສືບ ສວນ-ສອບສວນ ຫລືການດຳເນີນຄະດີຕໍ່ກັບການກະທຳຜິດທາງອາຍາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບລະບົບຄອມພິວເຕີແລະຂໍ້ມູນ ທາງຄອມພິວເຕີ, ຫລືເພື່ອຈຸດປະສົງເກັບກຳຫລັກຖານໃນຮູບການເອເລັກໂຕນິກ ຂອງການກະທຳຜິດທາງອາຍາ.
- 2 ແຕ່ລະລັດພາຄີຈະຮອງຮັບເອົາເອົາມາດຕະການທາງນິຕິບັນຍັດແລະຮັບຮອງເອົາມາດຕະການອື່ນໆອັນຈຳເປັນ ເພື່ອປະຕິບັດບັນດາພັນທະທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 27 ຫາ 35.
- 3 ໃນກໍລະນີສຸກເສີນ, ແຕ່ລະລັດພາຄີສາມາດ, ຮ້ອງຂໍການຊ່ວຍເຫລືອເຊິ່ງກັນແລະກັນຫລືການສື່ສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍວິທີການທາງການສື່ສານທົ່ວໄວ, ເຊິ່ງລວມເອົາວິທີໂທລະສານຫລືທາງອີແມວໃນເງື່ອນໄຂທີ່ວິທີການດັ່ງ ກ່າວນັ້ນແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບຄວາມປອດໄພແລະສາມາດຍັງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງ (ໃນເມື່ອຈຳເປັນໃຫ້ປ່ຽນຂໍ້ມູນເປັນ ລະຫັດທີ່ເຊື່ອງຄວາມໝາຍ) ແລ້ວຈະມີການຍັງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງທາງການມາຕາມຫລັງ, ໃນເມື່ອຮຽກຮ້ອງຈາກ ລັດພາຄີທີ່ໄດ້ຮັບການຮ້ອງຂໍ. ລັດພາຄີທີ່ໄດ້ຮັບການຮ້ອງຂໍຈະຍອມຮັບແລະຕອບສະໜອງຕໍ່ການຮ້ອງຂໍໃດໆທີ່ຮັບ ທາງການສື່ສານບໍ່ວ່າຈະຮັບ ໂດຍວິທີທາງການສື່ສານທີ່ໄວໃດກໍຕາມ.
- 4 ເວັ້ນເສຍແຕ່ໄດ້ບັນຍັດໄວ້ໃນບັນດາມາດຕາຂອງບົດນີ້, ການຊ່ວຍເຫລືອເຊິ່ງກັນແລະກັນທັງໝົດຈະເປັນໄປຕາມ ລະບຽບກົດໝາຍຂອງລັດພາຄີທີ່ໄດ້ຮັບການຮ້ອງຂໍ ຫລືຈະເປັນໄປຕາມສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການຊ່ວຍເຫລືອເຊິ່ງ ກັນແລະກັນຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ລວມທັງເຫດຜົນທີ່ລັດພາຄີທີ່ໄດ້ຮັບການຮ້ອງຂໍອາດຈະປະຕິເສດໃນການຮ່ວມມື. ລັດພາຄີທີ່ໄດ້ຮັບການຮ້ອງຂໍຈະບໍ່ໄດ້ປະຕິເສດການຮັບການຊ່ວຍເຫລືອເຊິ່ງກັນແລະກັນໃນກໍລະນີມີການກະທຳຜິດ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 2 ຫາ 11 ໂດຍອີງຕາມເຫດຜົນທີ່ຖືວ່າການຮ້ອງຂໍນັ້ນແມ່ນກ່ຽວກັບການກະທຳຜິດທາງ ດ້ານການເງິນ.
- 5 ໂດຍສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ບັນຍັດຂອງບົດນີ້, ໃນເມື່ອລັດພາຄີທີ່ໄດ້ຮັບການຮ້ອງຂໍ ມີສິດຈັດໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອເຊິ່ງກັນ ແລະກັນຂຶ້ນກັບເງື່ອນໄຂວ່າບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງອາຍາໃນສອງດິນແດນ, ຈະຖືວ່າໄດ້ບັນລຸເງື່ອນໄຂ ດັ່ງກ່າວນັ້ນ, ບໍ່ວ່າການກະທຳຜິດແມ່ນຖືກກຳນົດເປັນການກະທຳຜິດສະຖານດຽວກັນແລະຕັ້ງຊື່ເອີ້ນຂອງການກະ ທຳຜິດເປັນຊື່ດຽວກັນກັບລັດພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍກໍຕາມ, ໃນເມື່ອພຶດຕິກຳນັ້ນເປັນພື້ນຖານຂອງການຮ້ອງຂໍການຊ່ວຍ ເຫລືອເປັນການກະທຳຜິດຕາມກົດໝາຍພາຍໃນຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 26 - ຂໍ້ມູນທັນທີ

- 1 ລັດພາຄິສາມາດ, ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍພາຍໃນຂອງຕົນ ແລະ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບການຮ້ອງຂໍລ່ວງໜ້າ, ສິ່ງຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ເກັບກຳໃນການສືບສວນ—ສອບສວນຂອງຕົນໃຫ້ອີກລັດພາຄິໜຶ່ງ ໃນເມື່ອລັດພາຄິນັ້ນຖືວ່າການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວອາດຈະຊ່ວຍລັດພາຄິທີ່ຮັບຂໍ້ມູນນັ້ນເລີ່ມຕົ້ນ ຫລືປະຕິບັດການສືບສວນ—ສອບສວນ ຫລືດຳເນີນວຽກງານກ່ຽວກັບການກະທຳຜິດທາງອາຍາທີ່ກຳນົດໄວ້ໂດຍສອດຄ່ອງກັບສິນທິສັນຍາສະບັບນີ້ ຫລືໃນເມື່ອຖືວ່າຈະນຳໄປສູ່ການຮ້ອງຂໍການຮ່ວມມືຈາກລັດພາຄິນັ້ນພາຍໃຕ້ບັນຍັດນີ້.
- 2 ກ່ອນໃຫ້ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວນັ້ນ, ລັດພາຄິທີ່ໃຫ້ຂໍ້ມູນສາມາດຮ້ອງຂໍໃຫ້ຂໍ້ມູນນັ້ນເກັບເປັນຄວາມລັບ ຫລືວາງເງື່ອນໄຂໃນການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ. ຖ້າຫາກລັດພາຄິທີ່ຮັບຂໍ້ມູນນັ້ນບໍ່ສາມາດປະຕິບັດຕາມການຮ້ອງຂໍນັ້ນ, ລັດພາຄິນັ້ນຈະແຈ້ງລັດພາຄິທີ່ໃຫ້ຂໍ້ມູນ, ແລ້ວລັດພາຄິທີ່ໃຫ້ຂໍ້ມູນຈະຕັດສິນໃຈວ່າຈະໃຫ້ຂໍ້ມູນໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ. ຖ້າຫາກລັດພາຄິທີ່ຮັບຂໍ້ມູນຍອມຮັບເອົາຂໍ້ມູນໃນຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ວາງອອກນັ້ນ, ລັດພາຄິທີ່ຮັບຂໍ້ມູນມີພັນທະຕ້ອງປະຕິບັດຂໍ້ຜູກມັດຂອງເງື່ອນໄຂ.

*ທິວຂໍ້ 4 ບັນດາວິທີການທີ່ພົວພັນເຖິງການຮ້ອງຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອເຊິ່ງກັນແລະກັນ
ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ມີສິນທິສັນຍາສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ*

**ມາດຕາ 27 - ບັນດາວິທີການທີ່ພົວພັນເຖິງການຮ້ອງຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອເຊິ່ງກັນແລະກັນ
ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ມີສິນທິສັນຍາສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ**

- 1 ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ມີສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການຊ່ວຍເຫລືອເຊິ່ງກັນແລະກັນ ຫລືບໍ່ມີລະບຽບການທີ່ອີງໃສ່ນິຕິກຳວ່າດ້ວຍການຊ່ວຍເຫລືອເຊິ່ງກັນແລະກັນເປັນພື້ນຖານທີ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ລະຫວ່າງລັດພາຄິຮ້ອງຂໍແລະລັດພາຄິທີ່ຮັບການຮ້ອງຂໍ, ບັນດາຂໍ້ບັນຍັດຂອງຂໍ້ທີ 2 ຫາ 9 ຂອງມາດຕານີ້ຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້. ບັນດາຂໍ້ບັນຍັດຂອງມາດຕານີ້ຈະບໍ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ໃນເມື່ອມີສິນທິສັນຍາ, ລະບຽບການ ຫລືນິຕິກຳດັ່ງກ່າວມີຢູ່ແລ້ວ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ລັດພາຄິທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕົກລົງບັງຄັບໃຊ້ສ່ວນໃດໜຶ່ງຫລືທັງຫມົດຂອງສ່ວນທີ່ເຫລືອຂອງມາດຕານີ້ແທນ.
- 2
 - a ແຕ່ລະລັດພາຄິຈະຈັດຕັ້ງອົງການດຽວຫລືຫລາຍອົງການຂັ້ນສູນກາງ ເຊິ່ງຈະມີຄວາມຮັບຜິດຊອບສິ່ງຕໍ່ແລະຮັບເອົາແລະຕອບການຮ້ອງຂໍການຊ່ວຍເຫລືອເຊິ່ງກັນແລະກັນ, ຮັບຜິດຊອບປະຕິບັດຫລືສິ່ງຕໍ່ ການຮ້ອງຂໍດັ່ງກ່າວນັ້ນໃຫ້ພາກສ່ວນທີ່ມອຳນາດເພື່ອປະຕິບັດ.
 - b ບັນດາອົງການພາກສ່ວນຂັ້ນສູນກາງຈະຕິດຕໍ່ສື່ສານເຊິ່ງກັນແລະກັນ ໂດຍກົງ;
 - c ແຕ່ລະລັດພາຄິ, ໃນຕອນທີ່ລົງນາມຫລືມອບເອກະສານຂອງການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ, ຮັບຮອງເອົາຫລືເຂົ້າເປັນພາຄິ, ຈະແຈ້ງເລຂາທິການໃຫຍ່ຂອງສະພາແຫ່ງເອີລົບ ຊື່ແລະທີ່ຢູ່ຂອງອົງການພາກສ່ວນທີ່ກຳນົດໄວ້ໂດຍອີງຕາມຂໍ້ນີ້;
 - d ເລຂາທິການໃຫຍ່ສະພາເອີລົບຈະຈັດໃຫ້ມີບັນຊີລາຍຊື່ບັນດາອົງການຫລືຫລາຍພາກສ່ວນຂັ້ນສູນກາງທີ່ຈັດຕັ້ງໂດຍບັນດາລັດພາຄິ ທັງຈະເຮັດໃຫ້ບັນຊີດັ່ງກ່າວນັ້ນມີຂໍ້ມູນທັນສະໄຫມ. ແຕ່ລະລັດພາຄິຈະເຮັດໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າລາຍລະອຽດໃນບັນຊີນັ້ນແມ່ນຖືກຕ້ອງ.
- 3 ການຮ້ອງຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອເຊິ່ງກັນແລະກັນຈະຮັບການປະຕິບັດຕາມລະບຽບການທີ່ລັດພາຄິຮ້ອງຂໍກຳນົດໄວ້, ຍົກເວັ້ນກໍລະນີລະບຽບການດັ່ງກ່າວນັ້ນບໍ່ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍຂອງລັດພາຄິທີ່ຮັບການຮ້ອງຂໍ.
- 4 ນອກຈາກເຫດຜົນເພື່ອປະຕິເສດທີ່ລະບຸໄວ້ໃນມາດຕາ 25 ຂໍ້ທີ 4 ແລ້ວ, ລັດພາຄິທີ່ຮັບການຮ້ອງຂໍສາມາດປະຕິເສດຄວາມຊ່ວຍເຫລືອໃນເມື່ອ:
 - a ລັດພາຄິທີ່ຮັບການຮ້ອງຂໍຖືວ່າການຮ້ອງຂໍນັ້ນແມ່ນກ່ຽວກັບການກະທຳຜິດທາງການເມືອງ ຫລືຖືວ່າເປັນການກະທຳຜິດທີ່ພົວພັນກັບການກະທຳຜິດທາງການເມືອງ, ຫລື

- b ລັດພາຄີທີ່ຮັບການຮ້ອງຂໍຖືວ່າການປະຕິບັດການຮ້ອງຂໍນັ້ນຈະກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍແກ່ອະທິປະໄຕ, ຄວາມ ຫມັ້ນຄົງ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮ່ອຍຂອງສັງຄົມ ຫລືຜົນປະໂຫຍດສຳຄັນອື່ນໆຂອງຕົນ.
- 5 ລັດພາຄີທີ່ຮັບການຮ້ອງຂໍສາມາດເລື່ອນການປະຕິບັດຕາມການຮ້ອງຂໍນັ້ນອອກໄປໄລຍະໜຶ່ງໃນເມື່ອເຫັນວ່າການປະຕິບັດດັ່ງກ່າວຈະກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ການສືບສວນ-ສອບສວນ ຫລືກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍແກ່ການດຳເນີນຄະດີທາງອາຍາທີ່ພາກສ່ວນທີ່ມີອຳນາດຂອງຕົນຈະດຳເນີນ.
- 6 ກ່ອນຈະການປະຕິເສດຫລືເລື່ອນໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອອອກໄປໄລຍະໜຶ່ງ, ຫລັງຈາກໄດ້ເຈລະຈາກັບລັດພາຄີທີ່ ຮ້ອງຂໍ, ລັດພາຄີທີ່ຮັບການຮ້ອງຂໍຈະພິຈາລະນາວ່າຈະປະຕິບັດການຮ້ອງຂໍຢ່າງຄົບຖ້ວນຫລືບາງພາກສ່ວນຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ຕົນຖືວ່າຈຳເປັນ.
- 7 ລັດພາຄີທີ່ໄດ້ຮັບການຮ້ອງຂໍຈະແຈ້ງລັດພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍຢ່າງໄວເຖິງຜົນສຳເລັດຂອງການປະຕິບັດການຮ້ອງຂໍການຊ່ວຍເຫລືອ. ໃນທຸກກໍລະນີທີ່ມີການປະຕິເສດຫລືການເລື່ອນເວລາການປະຕິບັດການຮ້ອງຂໍໃດໜຶ່ງ ຈະມີການໃຫ້ເຫດຜົນພ້ອມ. ລັດພາຄີທີ່ໄດ້ຮັບການຮ້ອງຂໍຈະແຈ້ງລັດພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍເຖິງເຫດຜົນທີ່ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດການຮ້ອງຂໍ ຫລືເຫດຜົນທີ່ອາດຈະພາໃຫ້ການປະຕິບັດການຮ້ອງຂໍນັ້ນຊັກຊ້າ.
- 8 ລັດພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍສາມາດຮ້ອງຂໍລັດພາຄີທີ່ໄດ້ຮັບການຮ້ອງຂໍເກັບການຮ້ອງຂໍທີ່ຮ້ອງຂໍສອດຄ່ອງກັບບົດນີ້ ລວມທັງເມື່ອໃນຂອງການຮ້ອງຂໍນັ້ນໃຫ້ເປັນຄວາມລັບ, ຍົກເວັ້ນທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຈຳນວນໜຶ່ງເພື່ອສາມາດປະຕິບັດການຮ້ອງຂໍດັ່ງກ່າວ. ຖ້າຫາກວ່າ ລັດພາຄີທີ່ໄດ້ຮັບການຮ້ອງຂໍບໍ່ສາມາດເກັບຄວາມລັບຕາມທີ່ໄດ້ຮັບການຮ້ອງຂໍ, ລັດດັ່ງກ່າວຈະແຈ້ງລັດພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍຢ່າງໄວ ເພື່ອລັດນັ້ນຈະຕັດສິນໃຈປະຕິບັດຫລືຍົກເລີກການຮ້ອງຂໍ.
- 9
 - a ໃນກໍລະນີທີ່ຮີບດ່ວນ, ການຮ້ອງຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອ ຫລືການຕິດຕໍ່ສື່ສານໃນຮູບແບບອື່ນ, ສາມາດສົ່ງໂດຍທາງອຳນາດຕຸລາການຂອງລັດພາຄີຮ້ອງຂໍໄປຍັງພາກສ່ວນດຽວກັນຂອງລັດທີ່ໄດ້ຮັບການຮ້ອງຂໍໂດຍກົງ. ໃນກໍລະນີໃດໆດັ່ງກ່າວນັ້ນ, ສຳເນົາຂອງເອກະສານກ່ຽວຂ້ອງຈະສົ່ງທາງພາກສ່ວນຂັ້ນສູນກາງຂອງລັດພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍໄປຍັງພາກສ່ວນດຽວກັນຂອງລັດທີ່ໄດ້ຮັບການຮ້ອງຂໍໂດຍກົງ.
 - b ການຮ້ອງຂໍຫລືການຕິດຕໍ່ສື່ສານໃດໆທີ່ເຮັດຂຶ້ນໂດຍສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ນີ້ສາມາດເຮັດຂຶ້ນໂດຍທາງອົງການຕຳຫລວດສາກົນ.
 - c ໃນກໍລະນີທີ່ມີການຮ້ອງຂໍຕາມຂໍ້ຍ່ອຍ a ຂອງຂໍ້ນີ້ ແລະພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງບໍ່ສາມາດປະຕິບັດການຮ້ອງຂໍນັ້ນ, ພາກສ່ວນນັ້ນຈະໂອນການຮ້ອງຂໍໃຫ້ພາກສ່ວນລະດັບຊາດທີ່ມີອຳນາດ ແລະແຈ້ງລັດພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍເຖິງເຫດການນີ້.
 - d ການຮ້ອງຂໍຫລືການຕິດຕໍ່ສື່ສານໃດໆທີ່ເຮັດຂຶ້ນໂດຍສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ນີ້ທີ່ບໍ່ມີລັກສະນະບັງຄັບສາມາດສົ່ງໂດຍທາງພາກສ່ວນທີ່ມີອຳນາດຂອງລັດທີ່ຮ້ອງຂໍໄປໃຫ້ພາກສ່ວນທີ່ມີອຳນາດຂອງລັດທີ່ຮັບການຮ້ອງຂໍໂດຍກົງ.
 - e ໃນເວລາລົງນາມຫລືຍື່ນສານໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ, ສານຮັບຮອງ, ສານເຫັນດີ ຫລືສານເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີ, ແຕ່ລະລັດພາຄີຈະແຈ້ງເລຂາທິການໃຫຍ່ແຫ່ງສະພາເອີລົບຊາບວ່າເນື່ອງຈາກເຫດຜົນທາງດ້ານປະສິດທິພາບການຮ້ອງຂໍທີ່ເຮັດຕາມຂໍ້ນີ້ແມ່ນຈະສົ່ງເຖິງຕົນໂດຍທາງພາກສ່ວນຂັ້ນສູນກາງຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 28 - ຄວາມລັບ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດໃນການນຳໃຊ້

- 1 ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ມີສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການຊ່ວຍເຫລືອເຊິ່ງກັນແລະກັນ ຫລືມີລະບຽບການທີ່ອີງໃສ່ນິຕິກຳວ່າດ້ວຍ ຊ່ວຍເຫລືອເຊິ່ງກັນແລະກັນເປັນພື້ນຖານທີ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ລະຫວ່າງລັດພາຄີຮ້ອງຂໍແລະລັດພາຄີທີ່ຮັບການຮ້ອງຂໍ, ບັນດາຂໍ້ບັນຍັດຂອງມາດຕານີ້ຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້. ບັນດາຂໍ້ບັນຍັດຂອງມາດຕານີ້ຈະບໍ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ໃນເມື່ອມີສິນ ທິສັນຍາ, ລະບຽບການ ຫລືນິຕິກຳດັ່ງກ່າວຢູ່ແລ້ວ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ລັດພາຄີທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕົກລົງບັງຄັບໃຊ້ສ່ວນໃດໜຶ່ງຫລືທັງຫມົດຂອງສ່ວນທີ່ເຫລືອຂອງມາດຕານີ້ແທນ.
- 2 ລັດພາຄີທີ່ໄດ້ຮັບການຮ້ອງຂໍສາມາດຈັດສົ່ງຂໍ້ມູນຂ່າວສານຕາມການຮ້ອງຂໍນັ້ນໃຫ້ຂຶ້ນກັບເງື່ອນໄຂທີ່ວ່າຂໍ້ມູນຂ່າວສານນັ້ນ:

- a ເປັນຄວາມລັບໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດການຮ້ອງຂໍຊ່ວຍເຫລືອເຊິ່ງກັນແລະກັນທາງກົດໝາຍໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ມີຂໍ້ເງື່ອນໄຂ, ຫລື
 - b ຈະບໍ່ໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ໃນການສືບສວນ-ສອບສວນ ຫລືການດຳເນີນຄະດີນອກຈາກທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນການ ຮ້ອງຂໍ.
- 3 ຖ້າຫາກລັດພາຄີທີ່ຮັບຂໍ້ມູນນັ້ນບໍ່ສາມາດປະຕິບັດຕາມການຮ້ອງຂໍທີ 2, ລັດພາຄີນັ້ນຈະແຈ້ງລັດພາຄີທີ່ໃຫ້ຂໍ້ມູນ, ແລ້ວລັດພາຄີທີ່ໃຫ້ຂໍ້ມູນຈະຕັດສິນໃຈວ່າຈະໃຫ້ຂໍ້ມູນໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ. ຖ້າຫາກລັດພາຄີທີ່ຮັບຂໍ້ມູນຍອມຮັບເອົາຂໍ້ມູນໃນຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ວາງອອກນັ້ນ, ລັດພາຄີທີ່ຮັບຂໍ້ມູນມີພັນທະຕ້ອງປະຕິບັດຂໍ້ຜູກມັດຂອງເງື່ອນໄຂ.
- 4 ລັດພາຄີທີ່ໃຫ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ມີເງື່ອນໄຂຕາມທີ່ກ່າວເຖິງໃນຂໍ້ທີ 2 ສາມາດຮຽກຮ້ອງໃຫ້ລັດພາຄີອີກຝ່າຍໜຶ່ງໃຫ້ອະທິບາຍບົນພື້ນຖານເງື່ອນໄຂນັ້ນວິທີທີ່ເຂົາເຈົ້ານຳໃຊ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານນັ້ນ.

ພາກທີ 2 - ບົດບັນຍັດສະເພາະ

ຫົວຂໍ້ 1 - ບັນດາຂໍ້ບັນຍັດ ກ່ຽວກັບມາດຕະການໃນການຊ່ວຍເຫລືອເຊິ່ງກັນແລະກັນ

ມາດຕາ 29 - ການເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນທາງຄອມພິວເຕີທີ່ເກັບໄວ້ຢ່າງຮີບດ່ວນ

- 1 ລັດພາຄີສາມາດຮຽກຮ້ອງໃຫ້ອີກລັດພາຄີໜຶ່ງອອກຄຳສັ່ງ ຫລືເຮັດວິທີອື່ນເພື່ອເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນທາງຄອມພິວເຕີທີ່ເກັບໄວ້ໂດຍທາງລະບົບຄອມພິວເຕີຢ່າງຮີບດ່ວນ, ເຊິ່ງ ລະບົບຄອມພິວເຕີດັ່ງກ່າວແມ່ນຢູ່ໃນດິນແດນຂອງອີກລັດພາຄີໜຶ່ງນັ້ນເຊິ່ງລັດພາຄີຮ້ອງຂໍມີຈຸດປະສົງຍື່ນການຮ້ອງຂໍການຊ່ວຍເຫລືອເຊິ່ງກັນແລະກັນເພື່ອເຮັດການກວດຄົ້ນຫາ ຫລືການເຂົ້າເຖິງ, ການຍຶດ ຫລືກັກຄວບຄຸມ, ຫລືການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນທາງຄອມພິວເຕີນັ້ນ.
- 2 ການຮ້ອງຂໍເກັບຮັກສາທີ່ເຮັດສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ທີ 1 ຈະລະບຸໄວ້:
 - a ພາກສ່ວນທີ່ມີສິດອຳນາດຮ້ອງຂໍການເກັບຮັກສາ;
 - b ການກະທຳຜິດທາງອາຍາທີ່ກຳລັງເຮັດການສືບສວນ-ສອບສວນ ຫລືທີ່ກຳລັງຖືກການດຳເນີນຄະດີພ້ອມທັງການສະຫລຸບ ໂດຍຫຍໍ້ເທັດຈິງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
 - c ຂໍ້ມູນທາງຄອມພິວເຕີທີ່ເກັບໄວ້ເຊິ່ງຕ້ອງເກັບຮັກສາທັງການພົວພັນລະຫວ່າງຂໍ້ມູນນັ້ນກັບການກະທຳຜິດ;
 - d ຂໍ້ມູນອື່ນໆທີ່ບໍ່ຊື່ເຖິງບຸກຄົນເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນທາງຄອມພິວເຕີທີ່ເກັບໄວ້ ຫລືກ່ຽວກັບບ່ອນຢູ່ຂອງລະບົບຄອມພິວເຕີ;
 - e ຄວາມຈຳເປັນໃນການເກັບຮັກສາ; ແລະ
 - f ລັດພາຄີຮ້ອງຂໍມີຈຸດປະສົງເຮັດການຮ້ອງຂໍການຊ່ວຍເຫລືອເຊິ່ງກັນແລະກັນເພື່ອເຮັດການກວດຄົ້ນຫາຫລືການເຂົ້າເຖິງ, ການຍຶດ ຫລືກັກຄວບຄຸມ, ຫລືການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນທາງຄອມພິວເຕີ ນັ້ນ.
- 3 ເມື່ອໄດ້ຮັບການຮ້ອງຂໍ, ລັດພາຄີທີ່ໄດ້ຮັບການຮ້ອງຂໍນັ້ນຈະປະຕິບັດທຸກມາດຕະການອັນເໝາະສົມເພື່ອເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນທາງຄອມພິວເຕີຢ່າງຮີບດ່ວນນັ້ນໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍພາຍໃນຂອງຕົນ. ການມີຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງອາຍາໃນສອງດິນແດນຈະບໍ່ແມ່ນເງື່ອນໄຂໃນການຕອບສະໜອງການເກັບຮັກສາດັ່ງທີ່ຮ້ອງຂໍນັ້ນ.

- 4 ລັດພາຄີທີ່ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີເງື່ອນໄຂຕ້ອງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງອາຍາໃນສອງດິນແດນເພື່ອສາມາດຕອບສະໜອງ ຕໍ່ການຮ້ອງຂໍການຊ່ວຍເຫລືອເຊິ່ງກັນແລະກັນເພື່ອເຮັດການກວດຄົ້ນຫາ ຫລືການເຂົ້າເຖິງ, ການຍົດ ຫລືກັກຄວບ ຄຸມ, ຫລືການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນ, ສຳລັບການກະທຳຜິດນອກຈາກທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 2 ຫາ 11 ຂອງສົນທິສັນຍາ ສະບັບນີ້ແລ້ວ, ສາມາດສະຫງວນສິດໃນການປະຕິເສດການຮ້ອງຂໍເກັບຮັກສາທີ່ສອດຄ່ອງກັບມາດຕານີ້ໃນກໍລະນີທີ່ ມີເຫດຜົນທີ່ເຊື່ອວ່າບໍ່ມີພາວະຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງອາຍາໃນສອງດິນແດນໃນເວລາປະຕິບັດການຮ້ອງຂໍນັ້ນ.
- 5 ນອກຈາກນັ້ນ, ການປະຕິເສດການຮ້ອງຂໍການເກັບຮັກສາໃນກໍລະນີທີ່ວ່າ:
 - a ການຮ້ອງຂໍນັ້ນແມ່ນກ່ຽວກັບການກະທຳຜິດທີ່ລັດພາຄີທີ່ຮັບການຮ້ອງຂໍຖືວ່າການຮ້ອງຂໍນັ້ນແມ່ນກ່ຽວກັບ ການກະທຳຜິດທາງການເມືອງ ຫລືຖືວ່າເປັນການກະທຳຜິດທີ່ພົວພັນກັບການກະທຳຜິດທາງການເມືອງ, ຫລື
 - b ລັດພາຄີທີ່ຮັບການຮ້ອງຂໍຖືວ່າການປະຕິບັດການຮ້ອງຂໍນັ້ນຈະກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍແກ່ອະທິປະໄຕ, ຄວາມ ຫມັ້ນຄົງ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ ຫລືຜົນປະໂຫຍດສຳຄັນອື່ນໆຂອງຕົນ.
- 6 ໃນກໍລະນີທີ່ລັດພາຄີທີ່ໄດ້ຮັບການຮ້ອງຂໍເຊື່ອວ່າການເກັບຮັກສາດັ່ງກ່າວນັ້ນຈະບໍ່ໄດ້ຮັບປະກັນ ການເຂົ້າຫາຂໍ້ມູນ ທາງຄອມພິວເຕີນັ້ນ ໃນອະນາຄົດ ຫລືຈະກໍ່ຄວາມສູງຕໍ່ຄວາມລັບ ຫລືກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ວຽກງານສືບສວນ- ສອບສວນຂອງລັດພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍ, ລັດພາຄີທີ່ໄດ້ຮັບການຮ້ອງຂໍຈະແຈ້ງລັດພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຊາບ, ແລະຈາກນັ້ນລັດ ພາຄີຮ້ອງຂໍຈະກຳນົດວ່າຈະປະຕິບັດການຮ້ອງຂໍນັ້ນຫລືບໍ່ປະຕິບັດ.
- 7 ການປະຕິບັດການເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນຕາມການຮ້ອງຂໍທີ່ກ່າວເຖິງໃນຂໍ້ທີ 1 ຂ້າງເທິງ ຈະດຳເນີນເປັນເວລາທີ່ກສິບວັນ ຢ່າງຫນ້ອຍ, ເພື່ອໃຫ້ລັດພາຄີທີ່ຮ້ອງຂໍເຮັດການຮ້ອງຂໍກວດຄົ້ນຫາ ຫລືການເຂົ້າເຖິງ, ການຍົດ ຫລືການເກັບມ້ຽນ, ຫລືການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນນັ້ນ. ຫລັງຈາກໄດ້ຮັບການຮ້ອງຂໍດັ່ງກ່າວ, ຕ້ອງມີການເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນນັ້ນຈົນກະທັ່ງມີການ ຕັດສິນໃຈກ່ຽວກັບການແກ້ໄຂຮ້ອງຂໍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 30 - ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນທີ່ຖືກການເກັບຮັກສາໄວ້ຢ່າງຮີບດວນ

- 1 ໃນເມື່ອລັດພາຄີທີ່ໄດ້ຮັບການຮ້ອງຂໍກຳລັງປະຕິບັດການຮ້ອງຂໍທີ່ສອດຄ່ອງກັບມາດຕາ 29 ໃຫ້ເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນຈາກ ການສື່ສານໃດຫນຶ່ງ, ຫາກໄດ້ພົບວ່າມີບຸກຄົນໃຫ້ການບໍລິການ ທີ່ຢູ່ອີກລັດຫນຶ່ງໄດ້ມີສ່ວນໃນການລິ້ງການສື່ສານດັ່ງ ກ່າວ, ລັດພາຄີທີ່ໄດ້ຮັບການຮ້ອງຂໍຈະເລັ່ງການຈັດສົ່ງຂໍ້ມູນທາງຄອມພິວເຕີມາໃນປະລິມານທີ່ພຽງພໍໃຫ້ລັດພາຄີ ຮ້ອງຂໍເພື່ອເຂົາເຈົ້າສາມາດບົ່ງຂັ້ງທັງບຸກຄົນໃຫ້ການບໍລິການທັງບົ່ງຂັ້ງເສັ້ນທາງເຊິ່ງຂໍ້ມູນນັ້ນເດີນເມື່ອຖືກກະຈາຍອອກ ໄປ.
- 2 ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນທາງຄອມພິວເຕີຕາມຂໍ້ທີ 1 ຈະບໍ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນເງື່ອນໄຂຕໍ່ໄປນີ້ເທົ່ານັ້ນ:
 - a ການຮ້ອງຂໍນັ້ນແມ່ນກ່ຽວກັບການກະທຳຜິດທີ່ ລັດພາຄີທີ່ຮັບການຮ້ອງຂໍຖືວ່າການຮ້ອງຂໍນັ້ນແມ່ນກ່ຽວກັບ ການກະທຳຜິດທາງການເມືອງ ຫລືຖືວ່າເປັນການກະທຳຜິດທີ່ພົວພັນກັບການກະທຳຜິດທາງການເມືອງ, ຫລື
 - b ລັດພາຄີທີ່ຮັບການຮ້ອງຂໍຖືວ່າການປະຕິບັດຮ້ອງຂໍນັ້ນຈະກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍແກ່ອະທິປະໄຕ, ຄວາມຫມັ້ນຄົງ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ ຫລືຜົນປະໂຫຍດສຳຄັນອື່ນໆຂອງຕົນ.

ຫົວຂໍ້ 2 ການຊ່ວຍເຫລືອເຊິ່ງກັນແລະກັນກ່ຽວກັບສິດອຳນາດໃນການສືບສວນ-ສອບສວນ

ມາດຕາ 31 - ການຊ່ວຍເຫລືອເຊິ່ງກັນແລະກັນກ່ຽວກັບການເຂົ້າຫາຂໍ້ມູນທາງຄອມພິວເຕີທີ່ເກັບໄວ້

- 1 ລັດພາຄີຫນຶ່ງສາມາດຮ້ອງຂໍໃຫ້ອີກລັດພາຄີຫນຶ່ງເຮັດການກວດຄົ້ນຫາ ຫລືການເຂົ້າເຖິງ, ຍົດ ຫລືກັກຄວບຄຸມ ແລະ ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນທີ່ນອນໃນລະບົບຄອມພິວເຕີຫນຶ່ງຢູ່ໃນດິນແດນຂອງ ລັດພາຄີທີ່ໄດ້ຮັບການຮ້ອງຂໍ, ເຊິ່ງລວມທັງຂໍ້ມູນ ທີ່ເກັບຮັກສາຕາມມາດຕາ 29.

- 2 ລັດພາຄີທີ່ຮັບການຮ້ອງຂໍຈະຕອບສະໜອງການຮ້ອງຂໍນັ້ນໂດຍນຳໃຊ້ບັນດານິຕິກຳ, ລະບຽບການແລະກົດໝາຍສາກົນທີ່ກ່າວເຖິງໃນມາດຕາ 23, ແລະໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ບັນຍັດອື່ນຂອງບົດນີ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.
- 3 ຈະເລັ່ງການຕອບສະໜອງຕໍ່ການຮ້ອງຂໍໃນເງື່ອນໄຂທີ່ວ່າ:
 - a ມີເຫດຜົນເຊື່ອວ່າຂໍ້ມູນມີຄວາມສູງສູງຕໍ່ການເສຍຫາລືຕໍ່ການປ່ຽນແປງ; ຫລື
 - b ບັນດານິຕິກຳ, ລະບຽບການ ແລະກົດໝາຍທີ່ກ່າວເຖິງໃນຂໍ້ທີ 2 ມີຂໍ້ບັນຍັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການເລັ່ງໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອເຊິ່ງກັນແລະກັນ.

ມາດຕາ 32 - ການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນທາງຄອມພິວເຕີທີ່ເກັບຮັກສາຢ່າງຂ້າມຊາຍແດນ ໃນເມື່ອມີການອະນຸຍາດ ຫລືສາທາລະນະມີສິດເຂົ້າເຖິງ

ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອີກລັດພາຄີໜຶ່ງ, ລັດພາຄີສາມາດ:

- a ເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນທາງຄອມພິວເຕີ ປະເພດທີ່ສາທາລະນະເຂົ້າເຖິງໄດ້ ທີ່ຖືກເກັບຮັກສາ, ບໍ່ວ່າຂໍ້ມູນນັ້ນຈະຢູ່ດິນແດນໃດ; ຫລື
- b ເຂົ້າເຖິງ ຫລືເອົາອອກມາ, ໂດຍທາງລະບົບຄອມພິວເຕີທີ່ຢູ່ໃນດິນແດນຂອງຕົນ, ຂໍ້ມູນທາງຄອມພິວເຕີທີ່ເກັບຮັກສາຢູ່ອີກລັດພາຄີໜຶ່ງ, ໃນເມື່ອລັດພາຄີໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍແລະທີ່ໃຫ້ດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈຈາກບຸກຄົນທີ່ມີສິດອຳນາດທາງກົດໝາຍເພື່ອເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນໂດຍທາງລະບົບຄອມພິວເຕີດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 33 - ການຊ່ວຍເຫລືອເຊິ່ງກັນແລະກັນໃນການເກັບກຳໃນເວລາຕົວຈິງ ຂໍ້ມູນເຄື່ອນທີ່

- 1 ບັນດາລັດພາຄີຈະໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອເຊິ່ງກັນແລະກັນໃນການເກັບກຳໃນເວລາຕົວຈິງຂໍ້ມູນເຄື່ອນທີ່ຈາກການສື່ສານອັນລະບຸໄວ້ທີ່ກະຈາຍອອກ ໂດຍທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ ຢູ່ໃນດິນແດນຂອງຕົນ. ໂດຍອີງຕາມຂໍ້ບັນຍັດຕ່າງໆຂອງຂໍ້ທີ 2, ການຊ່ວຍເຫລືອດັ່ງກ່າວຈະຖືກຄຸ້ມຄອງໂດຍເງື່ອນໄຂແລະວິທີການດຳເນີນທີ່ມີກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍພາຍໃນຂອງຕົນ.
- 2 ແຕ່ລະລັດພາຄີຈະໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອດັ່ງກ່າວຢ່າງຫນ້ອຍສຳລັບການກະທຳຜິດເຊິ່ງກົດໝາຍພາຍໃນກຳນົດໃຫ້ສາມາດເກັບກຳໃນເວລາຕົວຈິງຂໍ້ມູນເຄື່ອນທີ່.

ມາດຕາ 34 - ການຊ່ວຍເຫລືອເຊິ່ງກັນແລະກັນກ່ຽວກັບການສະກັດຂໍ້ມູນເນື້ອໃນ

ຕາມທີ່ອະນຸຍາດພາຍໃຕ້ບັນດາສົນທິສັນຍາ ແລະກົດໝາຍພາຍໃນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ບັນດາລັດພາຄີຈະໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອເຊິ່ງກັນແລະກັນໃນການເກັບກຳໃນເວລາຕົວຈິງ ຫລືການບັນທຶກຂໍ້ມູນເຄື່ອນທີ່ເນື້ອໃນຂອງການສື່ສານອັນລະບຸໄວ້ທີ່ກະຈາຍອອກໂດຍທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ.

ຫົວຂໍ້ 3 - ລະບົບ 24/7

ມາດຕາ 35 - ລະບົບ 24/7

- 1 ແຕ່ລະລັດພາຄີຈະກຳນົດບ່ອນທີ່ສາມາດຕິດຕໍ່ສື່ສານຕະຫລອດຊາວສີ່ຊົ່ວໂມງ, ໃນເວລາເຈັດມື້, ເພື່ອຮັບປະກັນການຕອບສະໜອງທີ່ທັນການສຳລັບຈຸດປະສົງສື່ສານ-ສອບສວນການກະທຳຜິດທາງອາຍາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບລະບົບຄອມພິວເຕີ ແລະຂໍ້ມູນທາງລະບົບຄອມພິວເຕີ, ຫລືເພື່ອຈຸດປະສົງເກັບກຳຫລັກຖານໃນຮູບການເອເລັກໂຕນິກຂອງການກະທຳຜິດທາງອາຍາ. ການຊ່ວຍເຫລືອດັ່ງກ່າວຈະລວມເອົາການອຳນວຍຄວາມສະດວກ ຫລືໃນເມື່ອສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍແລະວິທີການດຳເນີນພາຍໃນການປະຕິບັດມາດຕະການຕໍ່ໄປນີ້ໂດຍກົງ:
 - a ສະໜອງຄຳແນະນຳທາງວິຊາການ;

- b ເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນໂດຍອີງຕາມມາດຕາ 29 ແລະ 30;
 - c ເກັບກຳຫຼັກຖານ, ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານທາງກົດໝາຍ, ແລະການຄົ້ນພົບບຸກຄົນທີ່ສົງໄສ.
- 2
- a ບ່ອນຕິດຕໍ່ສື່ສານຂອງລັດພາຄືຫນຶ່ງຈະມີຄວາມສາມາດສື່ສານຮັບສົ່ງຂໍ້ມູນກັບບ່ອນຕິດຕໍ່ສື່ສານຂອງລັດພາຄືຫນຶ່ງບົນພື້ນຖານສາມາດເລັ່ງຂຶ້ນໄດ້.
 - b ໃນກໍລະນີທີ່ບ່ອນຕິດຕໍ່ສື່ສານຂອງລັດພາຄືຫນຶ່ງບໍ່ໄດ້ນອນໃນຂອບເຂດອຳນາດຂອງລັດນັ້ນ ຫລືພາກສ່ວນທີ່ຮັບຜິດຊອບທາງການຊ່ວຍເຫລືອເຊິ່ງກັນແລະກັນລະຫວ່າງຊາດ ຫລືການຈັດສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ, ບ່ອນຕິດຕໍ່ສື່ສານຈະຮັບປະກັນວ່າມັນສາມາດປະສານງານກັບພາກສ່ວນດັ່ງກ່າວຢ່າງສາມາດເລັ່ງຂຶ້ນໄດ້.
- 3 ແຕ່ລະລັດພາຄືຈະຮັບປະກັນໃຫ້ມີບຸກຄະລາກອນທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກຝົນແລະມີອຸປະກອນພ້ອມສະເໝີເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການດຳເນີນວຽກງານຂອງລະບົບນີ້.

ບົດທີ IV – ບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 36 – ການລົງນາມ ແລະ ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້

- 1 ໂອກາດທີ່ຈະລົງນາມໃນສິນທິສັນຍານີ້ຈະເປີດໄວ້ໃຫ້ແກ່ບັນດາລັດພາຄືຂອງສະພາແຫ່ງເອີລົບແລະບັນດາລັດທີ່ບໍ່ທັນເຂົ້າເປັນພາຄືເຊິ່ງປະກອບສ່ວນໃນການຜັນຂະຫຍາຍສິນທິສັນຍາສະບັບນີ້.
- 2 ສິນທິສັນຍາສະບັບນີ້ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບສັດຕະຍາບັນ, ການຮັບຮອງ ຫລືການເຫັນດີ. ສານໃຫ້ການສັດຕະຍາບັນ, ການຮັບຮອງ ຫລືການເຫັນດີ ຈະເກັບຮັກສາໄວ້ນຳເລຂາທິການໃຫຍ່ສະພາແຫ່ງເອີລົບ.
- 3 ສິນທິສັນຍາສະບັບນີ້ຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ໃນວັນທຳອິດຂອງເດືອນທຳອິດຫລັງຈາກເວລາສາມເດືອນນັບແຕ່ວັນທີ່ລັດພາຄືຈຳນວນຫ້າລັດ, ລວມທັງລັດພາຄືຂອງສະພາແຫ່ງເອີລົບຢ່າງຫນ້ອຍສາມລັດ, ໄດ້ສະແດງການເຫັນດີທີ່ຈະຖືກຜູກມັດສິນທິສັນຍານັ້ນຕາມທີ່ບັນຍັດໄວ້ໃນຂໍ້ 1 ແລະ 2.
- 4 ສຳລັບລັດທີ່ລົງນາມແລ້ວສະແດງການເຫັນດີທີ່ຈະຖືກຜູກມັດຕາມສິນທິສັນຍາສະບັບນີ້, ສິນທິສັນຍາຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ໃນມື້ທຳອິດຂອງເດືອນທຳອິດຫລັງຈາກເວລາສາມເດືອນນັບແຕ່ວັນທີ່ລັດດັ່ງກ່າວນັ້ນໄດ້ສະແດງການເຫັນດີທີ່ຈະຖືກຜູກມັດຕາມສິນທິສັນຍາສະບັບນີ້ຕາມຂໍ້ທີ 1 ແລະ 2.

ມາດຕາ 37 – ການເຂົ້າເປັນພາຄືຂອງສິນທິສັນຍາ

- 1 ຫລັງຈາກສິນທິສັນຍາສະບັບນີ້ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້, ຫລັງຈາກໄດ້ປຶກສາຫາລືແລະໄດ້ຮັບການເຫັນດີເປັນເອກະສັນກັນຈາກບັນດາລັດທີ່ເຂົ້າເປັນພາຄືຂອງສິນທິສັນຍາແລ້ວ, ຄະນະກຳມະການລັດຖະມົນຕີສະພາແຫ່ງເອີລົບສາມາດເຊີນລັດໃດທີ່ບໍ່ແມ່ນສະມາຊິກສະພາແລະບໍ່ໄດ້ປະກອບສ່ວນໃນການຜັນຂະຫຍາຍສິນທິສັນຍາສະບັບນີ້ ໃຫ້ເຂົ້າເປັນພາຄືຂອງສິນທິສັນຍາ. ການຕັດສິນໃຈດັ່ງກ່າວ ຈະເປັນໄປຕາມສຽງສ່ວນຫລາຍດັ່ງທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 20.d. ຂອງທຳມະນູນສະພາແຫ່ງເອີລົບ ແລະຕາມສຽງເອກະສັນກັນຂອງຜູ້ຕາງໜ້າບັນດາລັດພາຄືທີ່ມີສິດອຳນາດເປັນສະມາຊິກຄະນະກຳມະການລັດຖະມົນຕີ.
- 2 ສຳລັບລັດໃດທີ່ເຂົ້າເປັນພາຄືຂອງສິນທິສັນຍາຕາມຂໍ້ທີ 1 ຂ້າງເທິງ, ສິນທິສັນຍາຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ໃນມື້ທຳອິດຂອງເດືອນທຳອິດຫລັງຈາກເວລາສາມເດືອນນັບແຕ່ວັນທີ່ລັດນັ້ນຍື່ນສານເຂົ້າເປັນພາຄືໄວ້ນຳເລຂາທິການໃຫຍ່ຂອງສະພາແຫ່ງເອີລົບ.

ມາດຕາ 38 – ຂອບເຂດຜົນແຜ່ນດິນ

- 1 ໃນເວລາທີ່ລົງນາມ ຫລືຍື່ນສານໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ, ການຮັບຮອງ, ການເຫັນດີ ຫລືເຂົ້າເປັນພາຄີ, ລັດໃດໆສາມາດກຳນົດແຈ້ງຂອບເຂດຜົນແຜ່ນດິນຂອງຕົນທີ່ສັນທິສັນຍາສະບັບນີ້ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້.
- 2 ໃນເວລາຕໍ່ມາ, ໂດຍກຳນົດໄວ້ໃນການຖະແຫລງການທີ່ຮຽນໄປຍັງເລຂາທິການສະພາແຫ່ງເອີລົບ, ລັດໃດໆສາມາດຂະຫຍາຍຂອບເຂດຜົນແຜ່ນດິນຂອງຕົນໃຫ້ກວມເອົາດິນແດນອື່ນດັ່ງທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນການຖະແຫລງການນັ້ນ. ກ່ຽວກັບເຂດດັ່ງກ່າວນັ້ນ ສົນທິສັນຍາຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ໃນມື້ທຳອິດຂອງເດືອນທຳອິດຫລັງຈາກເວລາສາມເດືອນນັບແຕ່ວັນທີ່ທີ່ເລຂາທິການໃຫຍ່ແຈ້ງວ່າໄດ້ຮັບການຖະແຫລງການດັ່ງກ່າວ.
- 3 ການຖະແຫລງການໃດໆທີ່ເຮັດຂຶ້ນຕາມສອງຂໍ້ຂ້າງເທິງນີ້ກ່ຽວກັບເຂດໃຫມ່ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນການຖະແຫລງການນັ້ນສາມາດຖອນໂດຍແຈ້ງໄປຍັງເລຂາທິການໃຫຍ່ສະພາແຫ່ງເອີລົບໃຫ້ຮູ້. ການຖອນການຖະແຫລງການດັ່ງກ່າວນັ້ນຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ມື້ທຳອິດຂອງເດືອນທຳອິດຫລັງຈາກເວລາສາມເດືອນນັບແຕ່ວັນທີ່ທີ່ເລຂາທິການໃຫຍ່ແຈ້ງວ່າໄດ້ຮັບການແຈ້ງການຖອນດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 39 – ຜົນສະທ້ອນຂອງສົນທິສັນຍາ

- 1 ຈຸດປະສົງຂອງສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ແມ່ນເປັນເອກະສານເພີ່ມເຕີມ ໃຫ້ແກ່ສົນທິສັນຍາປະເພດແບບພະຫຸພາຄີ ຫລືສົນທິສັນຍາແບບທະວີພາຄີ ຫລືຂໍ້ຕົກລົງອື່ນທີ່ເຮັດຂຶ້ນລະຫວ່າງລັດພາຄີຕ່າງໆ, ເຊິ່ງລວມເອົາບັນດາຂໍ້ບັນຍັດຂອງ:
 - ສົນທິສັນຍາແຫ່ງເອີລົບວ່າດ້ວຍການຈັດສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ, ທີ່ໂອກາດລົງນາມເປີດໄວ້ວັນທີ 13 ເດືອນທັນວາ ປີ 1957 (ETS ເລກທີ 24) ຢູ່ເມືອງ ປາຣີ;
 - ສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອເຊິ່ງກັນແລະກັນກ່ຽວກັບບັນຫາທາງອາຍາແຫ່ງເອີລົບທີ່ໂອກາດລົງນາມເປີດໄວ້ວັນທີ 20 ເດືອນ ເມສາ ປີ 1959 (ETS ເລກທີ 30) ຢູ່ເມືອງ ສະຕຣາສະບວກ;
 - ອະນຸສັນຍາຂອງສົນທິສັນຍາແຫ່ງເອີລົບວ່າດ້ວຍການຊ່ວຍເຫລືອເຊິ່ງກັນແລະກັນກ່ຽວກັບການກະທຳຜິດທາງອາຍາ, ທີ່ໂອກາດລົງນາມເປີດໄວ້ວັນທີ 17 ເດືອນ ມີນາ ປີ 1978 (ETS ເລກທີ 99).
- 2 ໃນກໍລະນີທີ່ລັດພາຄີຈຳນວນສອງລັດຂຶ້ນໄປໄດ້ເຮັດການຕົກລົງຫລືເຮັດສົນທິສັນຍາກ່ຽວກັບບັນດາບັນຫາຕ່າງໆທີ່ກ່າວເຖິງໃນໃນສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ ຫລືໄດ້ຈັດຕັ້ງການພົວພັນ ຫລືຈະຈັດຕັ້ງລະຫວ່າງເຂົາເຈົ້າໃນອະນາຄົດກ່ຽວກັບບັນຫາຕ່າງໆດັ່ງກ່າວນັ້ນ ລັດພາຄີເຫລົ່ານັ້ນມີສິດທີ່ຈະນຳໃຊ້ການຕົກລົງຫລືສົນທິສັນຍາດັ່ງກ່າວນັ້ນ ຫລືວາງລະບຽບການກ່ຽວກັບການພົວພັນກັນດັ່ງກ່າວນັ້ນຢ່າງເໝາະສົມ. ເຖິງຢ່າງນັ້ນກໍຕາມ ລັດພາຄີຕ່າງໆທີ່ເລືອກຈັດຕັ້ງການພົວພັນລະຫວ່າງເຂົາເຈົ້າກ່ຽວກັບບັນຫາ ຕ່າງໆທີ່ບໍ່ໄດ້ກ່າວເຖິງໃນໃນສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ ລັດພາຄີເຫລົ່ານັ້ນຈະຈັດຕັ້ງການພົວພັນກັນດັ່ງກ່າວໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບບັນດາຈຸດປະສົງ ແລະຫລັກການຂອງສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້.
- 3 ບໍ່ມີຂໍ້ໃດຂອງສົນທິສັນຍານີ້ຈະສົ່ງຜົນສະທ້ອນຕໍ່ບັນດາສິດ, ຂໍ້ຈຳກັດ, ພັນທະ ແລະຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງລັດໃດໜຶ່ງ.

ມາດຕາ 40 - ຂໍ້ຖະແຫລງການ

ໃນເວລາທີ່ລົງນາມ ຫລືຍື່ນສານໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ, ການຮັບຮອງ, ການເຫັນດີ ຫລືເຂົ້າເປັນພາຄີ, ລັດໃດໆ ໂດຍການແຈ້ງໄປຍັງເລຂາທິການໃຫຍ່ສະພາແຫ່ງເອີລົບ, ເຂົາເຈົ້າສາມາດຖະແຫລງວ່າຕົນເອງອາດຈະຕ້ອງການເງື່ອນໄຂເພີ່ມເຕີມທີ່ບັນຍັດໄວ້ຕາມມາດຕາ 2, 3, 6 ຂໍ້ທີ 1.b, 7, 9 ຂໍ້ທີ 3, ແລະ 27, ຂໍ້ທີ 9.e.

ມາດຕາ 41 - ມາດຕາວ່າດ້ວຍບັນຫາສະຫະພັນ

- 1 ລັດສະຫະພັນໃດໆສາມາດສະຫງວນສິດທີ່ຈະຮັບເອົາບັນດາພັນທະຕ່າງໆຂອງຫມວດທີ II ຂອງສິນທິສັນຍາສະບັບນີ້ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຫລັກການພື້ນຖານຂອງການພົວພັນລະຫວ່າງລັດຖະບານສູນກາງແລະລັດທີ່ປະກອບກັນ ຫລືຜືນແຜ່ນດິນອື່ນໆຢູ່ພາຍໃຕ້ການປົກຄອງຂອງຕົນໃນເງື່ອນໄຂທີ່ວ່າສາມາດປະສານງານຕໍ່ໄປໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຫມວດທີ III.
- 2 ໃນເມື່ອເຮັດຂໍ້ສະຫງວນດັ່ງກ່າວຕາມຂໍ້ທີ 1, ລັດສະຫະພັນບໍ່ສາມາດບັງຄັບໃຊ້ຂໍ້ສະຫງວນເພື່ອຈຳກັດ ຫລືເຮັດໃຫ້ບັນດາພັນທະໃນການຈັດຕັ້ງບັນດາມາດຕະການທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນຫມວດທີ II ຫນ້ອຍລົງຫລາຍ. ນອກເໜືອຈາກແນວອື່ນ, ລັດນັ້ນຈະສະໜອງຄວາມສາມາດທາງການບັງຄັບປະຕິບັດກົດຫມາຍທີ່ມີລັກສະນະກວ້າງແລະມີທີ່ມີປະສິດທິພາບກ່ຽວກັບມາດຕະການດັ່ງກ່າວນັ້ນ.
- 3 ກ່ຽວກັບບັນດາຂໍ້ບັນຍັດຂອງສິນທິສັນຍາສະບັບນີ້, ເຊິ່ງບັນຫາການບັງຄັບໃຊ້ແມ່ນນອນໃນຂອບເຂດອຳນາດສານຂອງລັດທີ່ປະກອບກັນ ຫລືຜືນແຜ່ນດິນອື່ນໆຢູ່ພາຍໃຕ້ການປົກຄອງຂອງສູນກາງ, ເຊິ່ງບໍ່ມີພັນທະຕາມລະບົບລັດຖະທຳມະນູນຂອງສະຫະພັນທີ່ຈະຈັດຕັ້ງມາດຕະການທາງນິຕິບັນຍັດ, ລັດຖະບານສູນກາງຈະແຈ້ງພາກສ່ວນທີ່ມີສິດອຳນາດຂອງລັດຕ່າງໆກ່ຽວກັບບັນດາມາດຕະການດັ່ງກ່າວພ້ອມທັງສະເໜີທັດສະນະໃນທາງດີທີ່ສະໜັບສະໜູນໃຫ້ບັນດາລັດເຫລົ່ານັ້ນລົງມືປະຕິບັດວຽກງານເພື່ອມາດຕະການດັ່ງກ່າວຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້.

ມາດຕາ 42 - ຂໍ້ສະຫງວນ

ໂດຍທາງແຈ້ງໄປຍັງເລຂາທິການໃຫຍ່ສະພາແຫ່ງເອີລົບເປັນລາຍລັກອັກສອນ, ລັດໃດໆໃນເວລາທີ່ລົງນາມ ຫລືຍື່ນສານໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ, ການຮັບຮອງ, ການເຫັນດີ ຫລືເຂົ້າເປັນພາຄີສາມາດ, ຖະແຫລງວ່າຕົນອາດຈະຕ້ອງການຂໍ້ສະຫງວນຕ່າງໆທີ່ບັນຍັດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 4, ຂໍ້ທີ 2, ມາດຕາ 6, ຂໍ້ທີ 3, ມາດຕາ 9, ຂໍ້ທີ 4, ມາດຕາ 10, ຂໍ້ທີ 3, ມາດຕາ 11, ຂໍ້ທີ 3, ມາດຕາ 14, ຂໍ້ທີ 3, ມາດຕາ 22, ຂໍ້ທີ 2, ມາດຕາ 29, ຂໍ້ທີ 4, ແລະ ມາດຕາ 41, ຂໍ້ທີ 1. ບໍ່ສາມາດເຮັດຂໍ້ສະຫງວນໃດອື່ນ.

ມາດຕາ 43 - ສະຖານະພາບແລະການຖອນຂໍ້ສະຫງວນ

- 1 ລັດພາຄີໃດທີ່ໄດ້ເຮັດຂໍ້ສະຫງວນສອດຄ່ອງກັບມາດຕາ 42 ສາມາດຖອນຂໍ້ສະຫງວນນັ້ນທັງຫມົດຫລືບາງພາກສ່ວນໂດຍແຈ້ງໄປຍັງເລຂາທິການໃຫຍ່ອົງການສະພາແຫ່ງເອີລົບ. ການຖອນຂໍ້ສະຫງວນດັ່ງກ່າວຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ນັບແຕ່ວັນທີ່ເລຂາທິການໃຫຍ່ແຈ້ງວ່າໄດ້ຮັບການຖອນຂໍ້ສະຫງວນດັ່ງກ່າວ. ໃນກໍລະນີທີ່ການແຈ້ງດັ່ງກ່າວໄດ້ກຳນົດວັນທີ່ການຖອນຂໍ້ສະຫງວນຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ ແລະວັນທີ່ນັ້ນແມ່ນພາຍຫລັງວັນທີ່ເລຂາທິການໃຫຍ່ໄດ້ຮັບການແຈ້ງການນັ້ນການຖອນຂໍ້ສະຫງວນນັ້ນຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ນັບແຕ່ວັນທີ່ຫລ້າສຸດລະຫວ່າງຂອງວັນທີ່ກ່າວນັ້ນ.
- 2 ລັດພາຄີໃດທີ່ເຮັດຂໍ້ສະຫງວນຕາມທີ່ກ່າວໃນມາດຕາ 42 ຈະຖອນຂໍ້ສະຫງວນນັ້ນ, ທັງຫມົດຫລືບາງພາກສ່ວນ, ໄວເທົ່າທີ່ສະພາບການອຳນວຍໃຫ້.
- 3 ເລຂາທິການໃຫຍ່ສະພາແຫ່ງເອີລົບຈະສອບຖາມເປັນໄລຍະນຳລັດພາຄີທີ່ເຮັດຂໍ້ສະຫງວນຂໍ້ໜຶ່ງຫລືຫລາຍກວ່ານັ້ນຕາມທີ່ກ່າວເຖິງໃນ ມາດຕາ 42 ເຖິງໂອກາດທີ່ຈະຖອນຂໍ້ສະຫງວນເຫລົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 44 – ການດັດແກ້

- 1 ລັດໃດສາມາດສະເໜີຂໍ້ດັດແກ້ສິນທິສັນຍາສະບັບນີ້ຂໍ້ໃດ, ແລະເລຂາທິການໃຫຍ່ສະພາແຫ່ງເອີລົບຈະສົ່ງການສະເໜີຂໍ້ດັດແກ້ນັ້ນໄປຍັງບັນດາລັດທີ່ແມ່ນສະມາຊິກສະພາແຫ່ງເອີລົບແລະບັນດາລັດທີ່ບໍ່ແມ່ນສະມາຊິກສະພາແຫ່ງເອີລົບເຊິ່ງໄດ້ປະກອບສ່ວນໃນການຜັນຂະຫຍາຍສິນທິສັນຍາສະບັບນີ້ລວມທັງລັດໃດທີ່ເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີ, ຫລືໄດ້ຮັບເຊີນເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີຂອງສິນທິສັນຍາສະບັບນີ້ຕາມຂໍ້ບັນຍັດຕ່າງໆຂອງ ມາດຕາ 37.
- 2 ການດັດແກ້ໃດໆທີ່ລັດພາຄີສະເໜີຕ້ອງສົ່ງໄປຍັງ ຄະນະກຳມະການວ່າດ້ວຍບັນຫາອາດຊະຍາກຳແຫ່ງເອີລົບ (CDPC), ເຊິ່ງຈະສະເໜີຄວາມຄິດເຫັນຂອງຕົນກ່ຽວກັບການດັດແກ້ທີ່ໄດ້ສະເໜີນັ້ນໄປຍັງ ຄະນະກຳມະການລັດຖະມົນຕີ.
- 3 ຄະນະກຳມະການລັດຖະມົນຕີ ຈະພິຈາລະນາການສະເໜີການດັດແກ້ນັ້ນ ແລະຄວາມຄິດເຫັນຂອງ ຄະນະກຳມະການ ວ່າດ້ວຍບັນຫາອາດຊະຍາກຳແຫ່ງເອີລົບ (CDPC) ແລະພາຍຫລັງໄດ້ປຶກສາຫາລືກັບລັດພາຄີຂອງສິນທິສັນຍາສະບັບນີ້ທີ່ບໍ່ແມ່ນສະມາຊິກ, ອາດຈະຮອງຮັບເອົາການດັດແກ້ດັ່ງກ່າວນັ້ນ.
- 4 ເອກະສານເນື້ອໃນການດັດແກ້ທີ່ຄະນະກຳມະການລັດຖະມົນຕີ ຮອງຮັບເອົາສອດຄ່ອງກັບ ຂໍ້ທີ 3 ຂອງມາດຕານີ້ຈະສົ່ງໃຫ້ບັນດາລັດພາຄີເພື່ອການຮັບຮອງເອົາ.
- 5 ການດັດແກ້ໃດໆທີ່ຮອງຮັບເອົາສອດຄ່ອງກັບ ຂໍ້ທີ 3 ຂອງມາດຕານີ້ຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ໃນວັນທີສາມສິບນັບຕັ້ງແຕ່ທຸກລັດພາຄີແຈ້ງເລຂາທິການໃຫຍ່ໃຫ້ຮູ້ເຖິງການຮັບຮອງເອົາຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 45 – ໄກ່ແກ່ຍຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

- 1 ຄະນະກຳມະການວ່າດ້ວຍບັນຫາອາດຊະຍາກຳແຫ່ງເອີລົບ (CDPC) ຈະຮັບການແຈ້ງເຖິງການຕິຄວາມຫມາຍແລະການນຳໃຊ້ປະຕິບັດສິນທິສັນຍາສະບັບນີ້.
- 2 ໃນກໍລະນີທີ່ມີການຂັດແຍ່ງກັນລະຫວ່າງລັດພາຄີກ່ຽວກັບການຕິຄວາມຫມາຍ ແລະການນຳໃຊ້ສິນທິສັນຍາສະບັບນີ້, ລັດພາຄີນັ້ນຈະຊອກຫາວິທີການແກ້ໄຂບັນຫາເຫລົ່ານັ້ນໂດຍການເຈລະຈາ ຫລືສັນຕິວິທີອື່ນຕາມທີ່ເຂົາເຈົ້າເລືອກ, ເຊິ່ງລວມເອົາການສົ່ງການຂັດແຍ່ງກັນນັ້ນໄປຍັງຄະນະກຳມະການ CDPC, ໄປຍັງອະນຸຍາໂຕຕຸລາການເຊິ່ງການຕັດສິນໃຈມີອຳນາດບັງຄັບແກ່ທຸກລັດພາຄີທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຫລືໄປຍັງສານຍຸຕິທຳສາກົນ, ຕາມທີ່ທຸກລັດພາຄີທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕົກລົງ.

ມາດຕາ 46 – ການປຶກສາຫາລືກັນຂອງລັດພາຄີ

- 1 ຕາມຄວາມເໝາະສົມ ບັນດາລັດພາຄີຈະພົບປຶກສາຫາລືກັນເປັນໄລຍະໆດ້ວຍຈຸດປະສົງທີ່ຈະອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນ:
 - a ການນຳໃຊ້ແລະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິນທິສັນຍາສະບັບນີ້ຢ່າງເກີດປະສິດທິຜົນ ລວມທັງກຳນົດບັນຫາຂັດຂ້ອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫລືການຖະແຫລງຂໍສະຫງວນທີ່ເຮັດຂຶ້ນຕາມສິນທິສັນຍາສະບັບນີ້;
 - b ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງທາງກົດຫມາຍ ທາງນະໂຍບາຍ ຫລືທາງເທັກໂນໂລຊີອັນສຳຄັນທີ່ພົວພັນເຖິງອາດຊະຍາກຳທາງລະບົບສື່ສານ ແລະການເກັບກຳຫລັກຖານໃນຮູບການເອເລັກໂຕນິກ;
 - c ການພິຈາລະນາການເພີ່ມເຕີມ ຫລືການດັດແກ້ໃຫ້ແກ່ສິນທິສັນຍາສະບັບນີ້.
- 2 ຄະນະກຳມະການວ່າດ້ວຍບັນຫາອາດຊະຍາກຳແຫ່ງເອີລົບ (CDPC) ຈະຮັບການແຈ້ງໃຫ້ຊາບເຖິງຜົນຂອງການພົບປຶກສາຫາລືກັນທີ່ກ່າວເຖິງໃນຂໍ້ທີ 1.

- 3 ຕາມຄວາມເໝາະສົມ ຄະນະກຳມະການວ່າດ້ວຍບັນຫາອາດຊະຍາກຳແຫ່ງເອີລົບ (CDPC) ຈະອຳນວຍຄວາມສະດວກແກ່ການປຶກສາຫາລືທີ່ກ່າວເຖິງໃນ ຂໍ້ທີ 1 ແລະປະຕິບັດບັນດາມາດຕະການທີ່ຈຳເປັນເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອບັນດາລັດພາຄີໃນຄວາມພະຍາຍາມຂອງເຂົາເຈົ້າໃນການເສີມທຸລີປັບປຸງສົນທິສັນຍາ. ຢ່າງໜ້ອຍສາມປີນັບແຕ່ສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ເລີ່ມຕົ້ນມີຜົນບັງຄັບໃຊ້, ຄະນະກຳມະການວ່າດ້ວຍບັນຫາອາດຊະຍາກຳແຫ່ງເອີລົບ (CDPC) ໂດຍຮ່ວມມືກັບບັນດາລັດພາຄີຈະກວດກາຄືນຂັ້ນຍັດທັງໝົດຂອງສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ແລະ, ຖ້າຈຳເປັນ, ຈະຊີ້ແນະຂໍ້ທີ່ຄວນຈະປັບປຸງຢ່າງເໝາະສົມ.
- 4 ຍົກເວັ້ນກໍລະນີທີ່ສະພາແຫ່ງເອີລົບຈະຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການໃຊ້ຈ່າຍ, ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ຂຶ້ນມາໃນການປະຕິບັດບັນດາມາດຕະການຂອງຂໍ້ທີ 1 ຈະຕົກເປັນພາລະຂອງແຕ່ລະລັດພາຄີໃນຮູບແບບທີ່ເຂົາເຈົ້າກຳນົດເອົາເອງ.
- 5 ສຳນັກງານເລຂາຂອງສະພາແຫ່ງເອີລົບຈະຊ່ວຍເຫຼືອບັນດາລັດພາຄີໃນການປະຕິບັດພາລະໜ້າທີ່ຂອງຕົນທີ່ມີຕາມມາດຕານີ້.

ມາດຕາ 47 - ການຖອນຕົວ

- 1 ເວລາໃດກໍຕາມ ລັດພາຄີໃດໆສາມາດຖອນຕົວອອກຈາກສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ໂດຍການແຈ້ງໃຫ້ເລຂາທິການສະພາແຫ່ງເອີລົບໃຫ້ຊາບ.
- 2 ການຖອນຕົວດັ່ງກ່າວຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ໃນວັນທຳອິດ ຂອງເດືອນທຳອິດຫຼັງຈາກເວລາສາມເດືອນນັບແຕ່ວັນທີ່ເລຂາທິການໃຫຍ່ແຈ້ງວ່າໄດ້ຮັບການແຈ້ງການຖອນຕົວດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 48 - ການແຈ້ງການ

ເລຂາທິການໃຫຍ່ສະພາແຫ່ງເອີລົບຈະແຈ້ງລັດສະມາຊິກສະພາແຫ່ງເອີລົບແລະບັນດາລັດທີ່ບໍ່ແມ່ນສະມາຊິກສະພາແຫ່ງເອີລົບເຊິ່ງໄດ້ປະກອບສ່ວນໃນການຜັນຂະຫຍາຍສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ລວມທັງລັດໃດທີ່ເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີ, ຫລືໄດ້ຮັບເຊີນເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີຂອງສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ໃຫ້ຊາບກ່ຽວກັບ:

- a ການລົງນາມໃດໆ;
- b ການຍື່ນສານໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ, ການຮັບຮອງ, ການເຫັນດີ ຫລືເຂົ້າເປັນພາຄີສະບັບໃດໆ;
- c ວັນທີໃດໆຂອງການມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ຂອງສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ໂດຍສອດຄ່ອງກັບມາດຕາ 36 ແລະ 37;
- d ການຖະແຫຼງໃດໆທີ່ເຮັດຂຶ້ນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບ ມາດຕາ 40 ຫລືການສະຫງວນໃດໆທີ່ເຮັດຂຶ້ນໂດຍສອດຄ່ອງກັບມາດຕາ 42;
- e ການກະທຳອື່ນໃດໆ, ການແຈ້ງການ ຫລືການຕິດຕໍ່ສື່ສານໃດໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້.

ເພື່ອເປັນສັນຂີພິຍານ ຜູ້ທີ່ລົງນາມຂ້າງລຸ່ມນີ້ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸມັດຈຶ່ງໄດ້ລົງນາມ ໃນສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້.

ເຮັດຂຶ້ນຢູ່ທີ່ເມືອງ ບູດາເປດ ວັນທີ 23 ພະຈິກ 2001 ເປັນພາສາອັງກິດກັບພາສາຝະລັ່ງເຊິ່ງທັງສອງສະບັບມີຄຸນຄ່າເທົ່າທຽມກັນຈະຖືກເກັບຮັກສາໄວ້ເປັນເຫລັ້ມດຽວຢູ່ບ່ອນມັງຽນເອກະສານຂອງສະພາແຫ່ງເອີລົບ. ເລຂາທິການໃຫຍ່ສະພາແຫ່ງເອີລົບຈະຈັດສົ່ງສຳເນົາທີ່ຍັງຍືນແລ້ວໃຫ້ແກ່ລັດສະມາຊິກສະພາແຫ່ງເອີລົບແລະບັນດາລັດທີ່ບໍ່ແມ່ນສະມາຊິກສະພາແຫ່ງເອີລົບເຊິ່ງໄດ້ປະກອບສ່ວນໃນການຜັນຂະຫຍາຍສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ລວມທັງລັດໃດໆທີ່ໄດ້ຮັບເຊີນເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີຂອງສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້.